BREASLA BAROULUI DE AVOCAȚI DIN JUDEȚUL COVURLUI

Repere istorice: (1864 – 1948)

CUPRINS

Abrevieri

I. Portrete ale avocaților înscriși în Baroul Covurlui între anii 1864 – 1948

II. Reconstituirea Tabloului avocaţilor înscrişi în Baroul Covurlui – a se vedea anexa Tabel barou *avocați* - xls (409 avocați)

III. Evoluția legislativă a avocaturii în România până la Legea corpului de avocați din 1864

Indice de nume – tabel xls cu avocaţii descrişi

Bibliografie

Abrevieri

A. c. - Anul curent **Apr. - Aprilie** **Apud – Citat după** **Art. - Articolul** **Av. - Avocat** **Buc. - București** **BVAU – Biblioteca Județeană „Vasile Alexandrescu Urechia”** **C.A. – Curtea de Apel** **Cap. - Capitolul** **Cav. Cor. R. - Cavale Coroana României** **C. civ. – Codul civil** **Cf. - Conform** **C.J. – revista „Curierul Judiciar”** **Cl. - Clasa** **Cls. - Clasa** **Col. - Coloana** **Coleg. - Colegiul** **Com. - Comuna** **Conf. - Conform** **Cons. - Constantin** **C. pen. –Codul penal** **D. - Deces** **Dec. - Decembrie** **Dep. - Deputat** **Disc. - Disciplină** **Dl. - Domnul** **D-lui – Domnului** **D-sa – Domnia Sa** **D-sale – Domniei Sale** **Ed. - Editura** **Fac. - Facultate** **Feb. - Februarie** **Gr. - Grad** **H.G. – Hotărârea Guvernului** **I.C.C.J. – Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie** **Ian. - Ianuarie** **Il. - Ilustrație** **Iul. - Iulie** **Iun. - Iunie** **Jud. - Județ** **Lit. - Litera** **M. Of. – Monitorul Oficial al României** **Mart. - Martie** **N. - Născut** **Nov. - Noiembrie** **Nr. - Număr** **Oct. - Octombrie** **Op. cit. - Opera citată** **P. (pp.) - Pagina (paginile)** **Parag. - Paragraful** **Pct. - Punctul**	**R.R.D. – Revista Română de Drept** **S.A.R. - Banca Covurlui S. A. R** **Sec. – Secolul** **Sept. - Septembrie** **Sf. - Sfântul** **Stag. - Stagiar** **Str. - Strada** **Șc. - Școala** **Tg. - Târgu** **Trib. - Tribunal** **Vol. - Volumul**

Portrete ale avocaților înscriși în Baroul Covurlui
între anii 1864 - 1948[1]

Prin această lucrare, ne-am propus, într-o primă etapă, să-i aducem în lumină pe avocații de referință, reținuți în memoria timpului, grație tiparului, personalități care au deschis perioada modernă a României, îndată după Unirea Principatelor Române, până în anul 1948, oameni de seamă ai județului Covurlui, care din vocație, conștiință și pasiune și-au investit întreaga cunoaștere dezvoltării tânărului stat în devenire, recunoscut internațional, implicându-se cu toată ființa în slujirea Adevărului și Dreptății.

Acești avocați, cu precădere gălățeni sau naturalizați locului, identificându-se cu „nevoile neamului de la Dunăre" sunt prezentați succint în medalioane ordonate alfabetic, în care am notat datele de stare civilă, studiile superioare urmate, perioada în care au practicat avocatura, începând cu data înscrierii în barou, aspirațiile și implicarea acestora în viața civică, pe lângă cea profesională, precum și recunoașterea unanimă a capacității acestor personalități prin acordarea pentru merite deosebite a unor distincții la cel mai înalt nivel.

Am considerat că aceste precizări sunt importante, pentru a evidenția faptul că marea majoritate a avocaților acelei epoci de edificare a României moderne au studiat atât în țară la Iași și București, cât și la marile universități europene: Bruxelles (Belgia), Paris, Aix-en-Provence (Franța), Geneva (Elveția), Torino (Italia) etc.

Din studierea presei acelei epoci, am dedus că, de cele mai multe ori, adresa de domiciliu a avocaților, coincidea cu adresa cabinetelor de avocatură, acestea situându-se pe cele mai importante străzi ale protipendadei gălățene.

Pentru a reda atmosfera epocii și pentru autenticitatea acelor vremuri, redăm pasaje din memoriile scrise ale medicului Crișan Mușețeanu. Totodată, notăm că de multe ori am respectat întocmai stilul autorului: „Erau foarte mulți advocați la Galați, oraș cosmopolit, plin de lume levantină, întru totul asemănătoare lumii tuturor orașelor din Mediterana Orientală: greci, armeni,

[1] Menționăm că datele prezentate în cele ce urmează sunt rezultatul cercetării parțiale a fondurilor documentare existente în Biblioteca Județeană „V.A.Urechia" Galați și cele ale Direcției Județene a Arhivelor Naționale Galați, privind Baroul Covurlui. Pentru a identifica și prelucra informațiile de interes, am investigat pe lângă presa vremii, albume, anuare, atât publicațiile de specialitate precum revista „Dreptul", „Curierul Judiciar", „Pandectele Române", cât și sursele online de astăzi care au extins accesul publicului larg la informație prin digitalizarea sursele arhivate fizic. Totodată, pe bulevardele centrale ale orașului Galați, am identificat și fotografiat anumite imobile, foste proprietăți ale unor celebri avocați. Municipalitatea recunoscând peste veac contribuția acestora la dezvoltarea urbei, a înțeles să omagieze memoria lor prin dezvelirea unor plachete comemorative, pe care, de asemenea, le-am fotografiat și introdus în lucrare.

slavi de toate felurile, jidani, italieni, sirioți, arabi amestecați cu greci în diaspora și români ardeleni pricopsiți (...). Puțini englezi și franțuji de-a valma și ei cu lumea de aici încât să nu mai știe de spița lor decât după nume. În oraș se vorbea grecește și franțuzește, veche reminiscență a felului în care s-a trăit de la 1750 până la 1900. Toți se ocupau cu negustorie sau erau meșteșugari, de la cismar până la mare fabricant sau constructor de vapoare. Băștinașii ieșiți din boiernași, mazili și răzeși, mai învățați ai orașului, erau advocați care le scriau acte levantinilor (...) căpătând bani mulți pentru asta, dar puțini față de cât câștigau levantinii și când terminau treaba făceau politică. Adică intrigi mărunte, o adevărată boală a păturii acesteia de oameni învățați să scrie."[2]

„(...) Strada era făcută din case boierești sau mai bine zis de mare burghezie, care prin comerț ajunsese să cumpere pământ în județ și astfel să se cheme boieri. Case mari cu curți imense. Deci rare. De la Notre Dame de Sion până la primul colț de stradă, strada Vulturului, erau numai două case (...) de asemenea și pe partea cealaltă (...). Strada Domnească din Galați are tei[3] plantați după vremea când Cuza-Vodă era pârcălab (...)."[4]

În prima Anexă vom încerca reconstituirea Tabloului avocaților înscriși în Baroul din Covurlui, în perioada 1864 – 1948, cu menționarea (acolo unde am găsit informații) a locului absolvirii facultății de drept, anul înscrierii în Baroul din Covurlui și adresa de domiciliu.

ANASTASIU, Ion (Jean) (14.02.1879, Galați -)

A absolvit școala primară și cursurile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri" din Galaţi. A urmat Facultatea de Drept din cadrul Universității din București și a susținut lucrarea de licență cu teza „Donaţiunile între soţi" (1904). S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (mart. 1905). A deținut funcția de ajutor de primar al Galaților.[5]

A fost membru activ al Partidului Conservator Democrat.

A fost recunoscut în breasla avocaților ca un avocat cu renume, „având o frumoasă clientelă", fiind înscris în „Albumul corpului avocaților din România".[6]

Anastasiu Ion a locuit în Galați, str. Codreanu.[7]

---

2 Crișan Mușețeanu, *Lumea copilăriei mele,* București, 1998, p. 101.

3 Teii de pe str. Domnească au fost plantați în timpul mandatului de primar al avocatului Constantin Ressu, primar care a luptat pentru modernizarea și înfrumusețarea orașului. *Apud*. Corneliu Stoica, în Revista „Axis Libri", nr. 6, mart. 2010, p. 36.

4 Crișan Mușețeanu, *op.cit.*, p. 128.

5 Lucian Predescu, *Enciclopedia României: Cugetarea*, București: Saeculum I.O.&Vestala, 1999, p. 30.

6 *Albumul corpului avocaților din România 1911,* p. 211.

7 George Atanasiu, *Guid-Anuar al orașului Galați*, 1908, p. 42.

ASLAN, L. George (Gheorghe) (31.05.1858[8], Râmnicu-Sărat – 22.12.1934, Galați)

George Leonida Aslan a urmat studiile universitare la Facultatea de Drept din București. S-a înscris în Baroul avocaţilor din Covurlui (1886).[9]

A deținut funcțiile de: primar (15 iun. 1899 – feb. 1901), magistrat, deputat și senator de Covurlui. A fost numit Preşedintele Camerei de Comerţ din Galați.

A intrat în politică în calitate de membru al Partidului Național Liberal (1882). Ales pentru prima oară în Camera Deputaților, cu 593 voturi, în alegerile parlamentare din noiembrie 1895. În această calitate, de deputat, a avut multe discursuri memorabile, unele dintre ele fiind publicate,[10] apreciat totodată pentru talentul său oratoric.

A contribuit la dezvoltarea orașului Galați și la votarea „Legii pentru delimitarea orașului Galați".[11]

BAȘTACHE, E. Ion (15.10.1852, Iași – 6.04.1925, Galați)

A absolvit Facultatea de Drept, licențiat la Caen, Franța. S-a înscris în Baroul avocaţilor din Covurlui (nov. 1902).[12] A activat ca avocat și în Tulcea.

A deținut funcțiile de: primar al oraşului Galaţi (nov. 1902 - 1 sept. 1904), prefect de Covurlui (18 oct. 1912 - 4 ian. 1914), procuror general la Galaţi, decan al Baroului Covurlui.

A fost decorat cu Ordinul „Steaua României" în grad de Ofiţer (1894) şi Ordinul „Coroana României" în grad de Comandor (1897).

A locuit în Galați, str. Domnească nr. 109.[13]

---

8 Anul naşterii 1860, cf. menţiunii din necrologul şi anunţul mortuar din ziarul „Acţiunea", nr. 1371, 24 dec. 1934, p. 1; anul naşterii 1858 – cf. fotografiei din vol. lui George D. Nicolescu *Deputaţii noştri*, p. 130 şi fotografiei de pe piatra funerară din *Cimitirul Eternitatea* Galați.

9 P. Ghiăcioiu, *Anuarul Baroului, Județul Covurlui, Reședința Galați,* 1905, p. 35.

10 *Discursuri pronunțate de George L. Aslan, deputatul Colegiului al II-lea de Covurlui,* 1898, 159 p. (Text tipărit) BVAU, cota: *I 9.686.*

11 George Aslan, *Raportul domnului primar G. L. Aslan către d-nul Ministru de Interne cu privire la lucrările Consiliului Comunal de la 23 iunie 1899 -23 iunie 1900, a se vedea* BVAU, cota: *F.G. II 35.072.*

12 Ghiăcioiu, P. *op. cit.*, p. 35.

13 *Indicatorul oraşului Galaţi, Avocaţi Galaţi*, [19--?]., p. 41.

BENIȘACHE, V. Constantin (19.02.1847, Huși -)

A urmat studiile de drept la Bruxelles, unde a obținut titlul de doctor în drept. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1870).

A activat ca membru al Partidului Național Liberal. Ales deputat col. I de Covurlui (1901).

A fost proprietarul-director al ziarului „Stegarul Liberal”.[14]

A profesat avocatura în Galați, str. Domnească nr. 72.[15]

BENIȘACHE, C. Remus (23.08.1879, Galați -)

A absolvit studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1896.[16] A urmat Facultatea de Drept din București, a susținut teza de licență „Raportul la masa succesorală”.[17] S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1900). A solicitat înscrierea ca stagiar în Tabloul avocaților de pe lângă Curtea de Apel din Galați, prin cererea nr. 20 din anul 1900, iar prin procesul verbal nr. 14 din 8 august 1900, Consiliul de Disciplină a aprobat înscrierea lui Benișache C. Remus în Tabloul avocaților de pe lângă Curtea de Apel din Galați, ca avocat stagiar, iar la 21 august 1900 s-a eliberat „cartea de avocatură” nr. 83.[18]

A fost numit ajutor la Judecătoria Ocolului I din Galați (31 ian. 1902), apoi la Judecătoria Zeletin din Tecuci. A deținut funcțiile de: substitut la Tribunalul Neamț (22 apr. 1904 - 9 apr. 1905); magistrat (a activat 22 ani, 3 luni și 13 zile. Stag. în grad: 5 ani, 10 luni și 24 zile)[19]; ajutor de grefier la Curtea de Casație (1905, 1910); înscris cons. la Curtea de Apel din Constanța (24 dec. 1918).

A scris articole juridice: „Despre patentă”, „Despre Revistele noastre de drept” în „Curierul Judiciar”[20] și în Revista „Română de Drept”.

---

[14] *„Stegarul liberal”*- ziar național liberal, apărut în anul 1903, sub direcțiunea unui Comitet. Redacția ziarului: str. Domnească nr. 72. În colecțiile BVAU – nr. 6/1903, cota: P.G. III 650.

[15] Ghiăcioiu, P. *op. cit.*, p. 36.

[16] Alexandru Nicolescu, *Absolvenţi cu şapte clase : anul 1895-1896*. În: *Primii 60 ani de activitate ai liceului „V. Alecsandri” din Galaţi*: Memoriu întocmit după acte oficiale şi cunoştinţe personale, Galați: Tipografia „Lumina”, 1928., p. 185. În colecțiile BVAU, cota: *F.G. II 35.006.*

[17] Remus Benișache, *Raportul la masa succesorală*: Studiu prezentat pentru obţinerea licenţei în drept. Bucureşti: Tipografia Gutenberg, Joseph Göbl, 1900, 80 p. BVAU, cota: *II 10.870.*

[18] Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, Baroul Covurlui, Dosar nr. 100, vol. 1, fila 51, 52 (1879-1895), a se vedea Anexa 1.

[19] *Anuarul Magistraturii,* 1925, p. 171. BVAU, cota: *P I 614*.

[20] *Curierul Judiciar:* Doctrină, jurisprudenţă, legislaţiune, economie politică, finanţe, sociologie, București, 1892-, BVAU, cota: *P II 703.*

BENIȘACHE, C, Virgil (15.11.1879, Galaţi – 08.07.1924, Galaţi)

A urmat studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1895.[21] A absolvit Facultatea de Drept din București, cu teza de licenţă „Obligaţiile literale în dreptul roman; Cambia în dreptul comercial”[22] (1900). A absolvit totodată Conservatorul din Bucureşti, specialitatea „Armonie și compoziţie de vioară”.

S-a înscris, ca stagiar în Baroul avocaților din Covurlui (1900), apoi ca avocat (anul jud. 1902-1903).[23]

A deținut funcția de decan al Baroului Covurlui și vicepreşedinte al Uniunii Generale a Avocaţilor din România.

A fost profesor de drept comercial la Şcoala Superioară de Comerţ din Galați (nov. 1901).

A scris mai multe lucrări de specialitate: Curs de Drept comercial, Curs de Drept administrativ, Legea asupra drepturilor proprietarilor rezultând din contractele de închiriere şi de arendare.[24] A publicat numeroase articole în: „Gazeta Juridică” și „Dreptul”.

A compus opere muzicale, precum: „Ştrengăriţa”, „Enigmarel”. A colaborat la revistele: „Moș Teacă”, „Zeflemeau” și „Foaia pentru teatru”, (pe care a editat-o),[25] dovedind încă o dată multiplele preocupări ale intelectualilor acelor vremuri.

Virgil Benișache a fost evidențiat în Albumul Corpului avocaților din România: „În Galaţi, d-nul Virgil Benişache, este recunoscut ca unul din avocaţii de seamă, posedând foarte multe cunoştinţe juridice şi darul de a expune cât se poate de clar.”

A fost membru al Partidului Conservator.

A profesat avocatura în Galați, str. Domnească nr. 72.[26]

---

21 Alexandru Nicolescu, *Absolvenţi cu şapte clase: anul 1895-1896*. În: *Primii 60 ani de activitate ai liceului "V. Alecsandri" din Galaţi*: Memoriu întocmit după acte oficiale şi cunoştinţe personale, Galaţi: Tipografia "Lumina", 1928., p. 184, BVAU, cota: *F.G. II 35.006.*

22 Virgil C. Benișache, *Teză de licenţă în drept: Obligaţiile literale în dreptul roman; Cambia în dreptul comercial,* București, Editura: Tipografia Gutenberg, Joseph Göbl, 1900, 130 p. BVAU, cota: II 6.283.

23 Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați, Baroul Covurlui, Dosar nr. 100, vol. 1, (1879-1895), a se vedea Anexa 2.

24 Virgil C. Benișache, *Curs de drept comercial.* Cartea I, 1905. În colecțiile BVAU, cu autograful autorului, donație Liceul „V.Alecsandri”, Galați, fond Galați. cota: *F.G. III 14.112 (1); Virgil C. Benișache, Drept administrativ, Galați: Editura „Negoescu și Manițiu”. BVAU, cota: F.G. III 14.110;* Virgil Benişache, *Legea asupra drepturilor proprietarilor rezultând din contractele de închiriere şi de arendare, Brăila, 1913, BVAU, cota: IV 3.844.*

25 Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 217.

26 Ghiăcioiu, P. *op. cit.*, p. 36.

BONACHI(E)-GREGORIADY M. Eugen. (12.10.1875, com. Vlădeşti, jud. Covurlui – 10.12.1936, Viena, Austria)

A urmat cursurile de șapte clase de la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1892,[27] și-a luat bacalaureatul (1893) și a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității Bucureşti, cu teza de licență „Succesiunea ab Intestat în dreptul internaţional privat”[28] (1897).

Și-a început cariera juridică ca Ajutor Ocol Galați; Supleant, Membru Trib. Covurlui (mart. 1897 – apr. 1902). S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1897), a profesat avocatura în Galați (sept. 1902), str. Holban nr. 10.[29]

A fost numit prim procuror Trib. Covurlui (26 mai 1909); consilier Curtea de Apel Iaşi, apoi Curtea de Apel Galaţi (1 ian. 1915); a fost primul preşedinte al Curţii de Apel Galaţi; preşedinte al Trib. Maritim, reprezentant al României în Comisia Europeană a Dunării; ales preşedinte de Comisie interimară (primar) (feb. - 27 mart.1918) la Galați.

Membru în Comitetul pentru Unificarea Dreptului Fluvial, de la Societatea Naţiunilor.

A fost membru în Partidul Conservator.

A fost distins cu: Ordinul „Steaua României” în grad de Comandor.[30]

„Boier de tradiție, jurist emerit, fiu al unui subtil poet al generației trecute, primul președinte al Curții, reprezintă «la noblesse de la robe, de l'esprit et de l'épée». Sever cu sine, s-a închis în turnul de fildeș, spre a se putea izola de omeneasca vrajbă, pe care este chemat să o înfrângă. E delegat supleant din partea României în Comisiunea Europeană a Dunării, unde soluțiile sale tăios de luminoase și neîndurat de juridice, fac să amuțească glasurile ostile nouă.”[31]

BOTZAN, Petrache (n. ? - 1897)

A fost decan al Baroului Covurlui.

A ocupat funcția de primar al orașului Galați (1875-1876). [32]

A fost deputat de Galați (1884 – 1888).[33]

---

27 Alexandru Nicolescu, *op. cit.*, p. 183

28 Eugen M. Bonachi, *Succesiunea ab Intestat în dreptul internaţional privat*: Teza pentru licenţă, Galați, Tipografia Buciumul Român, 1897, 16 p., BVAU: cota: *F.G. II 34.996.*

29 Ghiăcioiu, P. *op. cit.*, p. 36.

30 InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Eugen_M._Bonache (Accesat 10.07.2022).

31 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *Siluete gălățene,* Brăila, Institutul de Arte Grafice "Ancora", [192-?], p. 12.

32 George Munteanu, *Presa, politica şi comerţul gălăţean: 1858-1900,* Galaţi: Tipografia „Basarabia”, 1937., p. 38, BVAU, cota: *F.G. III 40.015(1-).*

33 *InfoGhid BVAU*: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Petrache_Botzan (Accesat 26.05.2022).

BUZDUGAN, Z. Constantin (3.07.1870, sat Coasta Lupii, com. Nicorești, jud. Tecuci - 21.12.1930, Galați)

A urmat studiile primare în localitatea Babadag, jud. Tulcea, gimnaziul și liceul în București: Liceul „Cantemir-Vodă” și „Sf. Sava”; și-a încheiat studiile liceale la Liceul „A. T. Laurian” din Botoşani, în anul 1895.

S-a înscris la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Bucureşti, iar în anul 1901 și-a luat licența în drept, cu teza „Puterea paternă asupra persoanei copiilor în dreptul roman şi român”.

Și-a început cariera juridică, ca ajutor șef serviciu exterior la Ministerul Finanțelor. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (15 mai 1902) și a practicat avocatura în Galați, str. Codreanu nr. 5.[34]

A fost avocat al Primăriei Galați și avocat al Statului la Curtea de Apel din Galați.

Redactor la ziarele: „Lumea Nouă”, „Adevărul”, „Vocea Botoşanilor”, „Munca”, „Tribuna Liberală” și colaborator la Revista „Democraţia Română”, unde a publicat mai multe articole.

În perioada 1908 - 1910 a fost redactor și director la revista gălăţeană „Dunărea de Jos", revistă culturală lunară, apărută la 7 septembrie 1908.

Constantin Buzdugan a îmbogățit literatura de specialitate cu numeroase scrieri juridice, abordând subiectele de interes general ale societății timpului, precum: „Puterea paternă asupra persoanei copiilor”, „Studii juridice asupra inalienabilității pământurilor rurale și asupra sporirii competenței judecătoriilor de ocoale față de noua lege a timbrului”; „Legea proprietarilor și interpretarea ei juridică”.[35]

Alte realizări ale avocatului, poetului, ziaristului Constantin Buzdugan: a făcut parte din Comitetul gălățean de organizare a manifestărilor omagiale prilejuite de împlinirea a 20 de ani de la stingerea marelui poet național, Mihai Eminescu (1909); se numără printre fondatorii Universităţii Populare din Galaţi (1913); a făcut parte, alături de Z. Filotti, C. Răşcanu, M. G. Orleanu şi Corneliu Botez, din conducerea Comitetului pentru ajutorarea refugiaţilor de la începutul primului război mondial (constituit la 11 oct. 1916); a condus Asociaţia Muzicală din Galaţi, (înfiinţată la 6 iun. 1916); a militat pentru apariţia unui organ de presă al Universităţii Populare din Galați, sub titulatura „Moldova de Jos” (1927).

Pentru cariera prestigioasă a avut onoarea de a fi menționat în Albumul Corpului avocaților din România, din anul 1911, cu următoarea descriere: „Domnul Const. Z. Buzdugan, se achită cât se

---

[34] Ghiăcioiu, P. *op. cit.*, p. 36.

[35] C. Z. Buzdugan, *Legea proprietarilor și interpretarea ei juridică*, București, 1914, BVAU, cota: *F.G. III 14.234.*

poate de conștiincios de îndatoririle sale ca avocat, faţă de numeroasa sa clientelă şi scrie cât se poate de corect, ceea ce îl face foarte simpatic în Galaţi şi în întreg judeţul Covurlui.”

A fost membru activ al Partidului Naţional-Liberal, susținând principiile liberale, prin articole în ziarul politic social-democrat „Lucrătorul din Galați” (1892-1893) și ziarul „Tribuna Liberală”.[36]

CALAVRE, Ionel

„Poartă-n suflet toată poezia spumei înflorite, a primăvăraticilor zarzări. Apare ,«pe teren» seara, odată cu primele raze de lună, purtând cu el nostalgia eternei tinereți. Natura l-a construit din lutul unui pașă oriental, în care s-a revărsat sufletul unui preot al zeiței Isis și-n amestecul acesta, întâmplarea a strecurat, pe ușă lăturalnică, un avocat, care păstrează până și-n pledoaria sa, dulceața unui madrigal, ce s-ar potrivi oricând pe melodia unei gavote spumos dantelate. Și deși, cu un asemenea înveliș, te simți veșnic tânăr și cu sufletul vagabond, nu va fi având maestrul niciodată tresăriri dureroase când în grădina sa verde etern, descopere ici și colo, ghioceii nepoftiți?

Maître Ionel, vei avea tăria să păstrezi mereu diminutivul acesta juvenil, de-a lungul vremii care profanează chiar și tinerețea zeilor, transformând pe săltăreții «Ioneli» în forma proazică «Nea Iancu»?”[37]

CAVALIOTTI (Kavalliotti), N. Gheorghe (24.07.1852, Cavalla din sudul Greciei -1914, Galați)

Gheorghe N. Cavaliotti a fost fiul unei familii din localitatea Cavalla din sudul Greciei, stabilindu-se în ţara noastră în a doua parte a secolului al XIX-lea.[38]

S-a înscris în Corpul avocaților din Baroul Covurlui (1900). A fost consilier comunal în Galaţi, preşedinte de Comisie interimară și primar al orașului Galați (apr.1884 – feb.1885).[39] A practicat avocatura în Galați, str. Foti nr. 7 (1893).

---

36 Oameni în memoria Galaţiului: aniversări 2010, Galaţi, Axis Libri, 2011, p. 447.

37 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit*., p. 46.

38 https://adevarul.ro/locale/galati/nababii-galatiului-altadata-bancherii-chrissoveloni-apropiati-familiei-regale-industriasul-max-auschnitt-avut-cea-mai-mare-societate-actiuni-tara-1_55bcb73cf5eaafab2c263815/index.html (Accesat 10.06.2022).

39 *Primarii oraşului Galaţi (1865-1900).* În: *Presa, politica şi comerţul gălăţean*, 1858-1900, George Munteanu, Galaţi, Tipografia "Basarabia", 1937, p. 38.

Ca formație politică a fost membru al Partidului Naţional-Liberal, membru fondator al „Ligii Progresului Naţional”. A fost candidat pe lista definitivă a alegătorilor la Colegiul I de Cameră și pentru Senat din partea jud. Covurlui (1897). A fost ales în Senatul României (nov. 1895; reales în mart. 1901).[40]

A fost distins cu medalia Cavaler al Ordinului „Coroana României” (10 mai 1897).

Gheorghe N. Cavaliotti a făcut parte din pleiada marilor proprietari urbani, având mai multe imobile. Casa avocatului Cavaliotti, din str. Foti era un imobil reprezentativ pentru arhitectura Galaţiului de la începutul secolului al XX-lea.[41]

A avut nouă copii şi 27 de nepoţi, răspândiţi în întreaga lume. Unul dintre nepoți a fost renumitul medic gălățean, Radu Cavallioti.

A fost înmormântat în Cimitirul Eternitatea din Galați.

Casa avocatului Cavaliotti, str. Foti

CIOLAC, Alexandru (00.10.1880, Iași -)

A urmat studiile secundare la Liceul Național din Iași. A fost numit secretar al Şcolii „Belle Arte” din Iaşi (1 mart.1903 - 1 sept. 1906). A urmat Facultatea de Drept din Iași, luându-și licența în anul 1907.

S-a înscris în Baroul avocaţilor din Tecuci (22 iul. 1907), apoi se transferă la Galaţi (ian. 1908).

[40] George Nicolescu, *Parlamentul român 1866-1901: Biografii și portrete*, București: Editura „I.V. Socecu”, p. 162.

[41] Valentin Bodea, *Casa Cavaliotti (Kavalliotti),* În: *Monumentele istorice şi de arhitectură din oraşul Galaţi din a doua jumătate a secolului al XIX-lea - prima jumătate a secolului al XX-lea.* - 2011., p. 40-42, BVAU, cota: *F.G. III 43.591(2)* .

A practicat avocatura în Galați, str. General Berthelot nr. 72,[42] recunoscut ca un profesionist de elită, „fiind apreciat în cercurile juridice şi având o frumoasă clientelă”.[43]

A fost membru al Partidului Conservator Democrat.

A fost decorat cu Medalia jubiliară „Carol I”.

CODREANU, Emil (30.09.1884, Galați. - 10.05.1943, Galați)

A absolvit studiile secundare de șapte clase la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1901.[44] A urmat Facultatea de Drept din Iași, devenind licențiat în drept. A practicat avocatura în orașul natal, Galați, str. Gamulea nr. 4.

A deținut funcțiile de: primar al Galaţiului (nov. 1927 - 5 dec. 1928; 27 mai 1931 - 9 iun. 1932); prefect de Poliție; deputat în Parlamentul României.

Ca om politic, s-a înscris mai întâi în Partidul Național Țărănesc, după care a trecut la Partidul Național Liberal.[45]

În amintirile nepotului Crișan Mușețeanu, Emil Codreanu era: „Masiv ca un monument, gigant de aproape doi metri (...) Advocat de vază în Galați, urcând mereu trepte administrative și politice, prefect de poliție, primar, deputat, senator.”[46]

„Impunătoarea masivitate a domnului Emil Codreanu dă impresia definitivă a loviturilor de ciocan, date în plen. Pe umerii săi aplecați poartă strădania balzaciană a tinereții dornică de o frumoasă ieșire ... din comun. O energie de polemică usturătoare, purtată de o fire taciturnă, vulcanică. Sânge de răzeș venit în «Cetatea cosmopolitană» din întinsul pustiei, să sprijine pe cei ce strigă dreptatea, între Prut și Nistru, între Dunăre și Tisa. Așa văd pe domnul E. Codreanu atunci când trece pe stradă aplecat, cu paltonul pe umeri ca o zeghe frumos înflorată cu «șiac». E prevestirea unui viguros părinte de ... municipiu.”[47]

O placă comemorativă, dedicată personalității avocatului Emil Codreanu, a fost dezvelită în data de 23 ianuarie 2014, pe imobilul din str. Gamulea nr. 4, Galați. Pe placă este inscripționat următorul text: „Această casă a fost construită între anii 1923-1924 și a aparținut lui Emil Codreanu

---

42 Radu Volbură, *Anuarul oraşului Galaţi şi al judeţului Covurlui: 1930-1931*, p. 1.
43 *Albumul op.cit.,* p. 209.
44 Alexandru Nicolescu, *op. cit.,* p. 183.
45 InfoGhid: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Emil_Codreanu (Accesat 02.06.2022).
46 Crișan Mușețeanu, op.cit., p. 137.
47 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 44.

(1883-1924), avocat, președinte de comisie interimară (1931-1932) și Primar al orașului Galați, noiembrie 1927 - decembrie 1928.”[48]

Plachetă amplasată pe imobilul din str. Gamulea nr. 4 – imagine din 12.07.2022

CODREANU, Septimus – (27.09.1899, Galați – d. ?)

A absolvit studiile primare și secundare la Galați. A urmat Facultatea de Drept din Iași, luându-și licența în anul 1925. A profesat avocatura în Baroul de Covurlui până la 1 feb. 1934, dată de la care a fost numit chestor al Poliției Municipiului Galați.

Combatant în primul război mondial, prin înalt Decret Regal a fost confirmat ca titular al Chesturei Galați (25 ian. 1935).

Pentru meritale sale deosebite a fost distins cu medaliile: „Crucea Meritului Sanitar”, „Victoria” și „Crucea Comemorativă”.

A fost membru al Partidului Conservator.

„Chestorul de ieri al Municipiului Galați, deși tânăr, a ajuns la demnitatea care îi conferă dreptul de stimă prin hărnicia de care a dat dovadă față de șefii săi politici, și printr-un perpetuu contact cu realitățile cotidiane. Ca «polițist», s-a dovedit a fi unul dintre cei mai «detectivi» și mai destoinici chestori de poliție. A activat zi și noapte în compania subalternilor săi, fiind spaima apașilor, a tripoterilor și a pungașilor de tot felul.”[49]

CONSTANTINESCU, N. C. (00.10.1865, Călărași – d. ?)

A urmat studiile liceale la Bucureşti și Galaţi. A absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității Bucureşti, cu diplomă de licență (1906).

A ocupat postul de Ajutor de Grefier clasa I la Curtea de Apel din Galaţi. S-a înscris în Baroul Avocaţilor din Covurlui (1907). A fost avocat al Societăţii cooperatiste din Galaţi.

A scris articole politice și juridice în presa vremii din Galaţi, unul din articole fiind „Despre interogatoriu”.

[48] Corneliu Stoica, *Monumente de for public din municipiul Galați,* Galați: Axis Libri, 2015, p. 127.
[49] Teodor Iordache, *Albumul Galaților: 1935-1936*, Galați: Tipografia Bucovina, p. 114, BVAU, cota: *F.G. III 14.282.*

A fost membru al Partidului Conservator.

A fost decorat cu Medalia Jubiliară „Carol I”.[50]

CONSTANTINESCU, Victor (20.08.1879, Galați -)

Victor Constantinescu a urmat studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1897.[51] A absolvit Facultatea de Drept din București, cu teza de licență: „Întreruperea și suspendarea prescripțiunei,”[52] (1902).

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1902), a practicat avocatura în Galați, str. Egalității nr. 35.[53]

A fost ajutor de judecător la Galaţi; şeful biroului succesiunilor din Ministerul de Finanţe.[54]

CRĂCIUN-FORTINI, I.

„Apele Prutului trec pe la Oancea, se varsă în Dunăre și Dunărea în întinsul întunecat al Mării Negre. Iar între M. Neagră și Mediterană nu-i decât hotarul unei convenienţe geografice. Dl Crăciun s-ar părea că-i născut, ca și amestecul apelor cosmopolite, din două neamuri. Din lumina cerului de sud, aromă crudă de frunză de lămâi strivită în podul palmei, s-a ales visătorul, iubitorul de soare. Îndepărtată înrudire cu sofisticata ateniană, iese uneori la suprafață în pledoaria avocatului Fortini. Din copilul hoinar, pe malul Prutului se perpetuează neamul Crăciunesc al răzeșilor. În această latură rezidă omul politic, cinstit și visător. Și tot amestecul acesta e îmbrăcat într-un înveliș de veche medalie pe care întâmplarea a dezgropat-o, poate odată cu cenușa languroasei Bilithys.”[55]

[50] Albumul *op.cit.,* p. 219.
[51] Alexandru Nicolescu, *op. cit.,* p. 185.
[52] Victor Constantinescu, *Întreruperea şi suspendarea prescripţiunei*, Galați: Tipo-litografia Ap. P. Antoniady, 1901, 37 p., BVAU, cota: *F.G. II 34.989.*
[53] P. Ghiăcioiu, *Anuarul Baroului, Județul Covurlui, Reședința Galați,* 1905, p. 36.
[54] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/33689 (Accesat 03.06.2022).
[55] Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 55.

CHRISTACHE, D. Theodoru (02.01.1881, Galați - 17.09.1947, Galați)

A absolvit Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1900[56] și Facultatea de Drept din Bucureşti. S-a înscris ca stagiar în Baroul avocaților din Covurlui (30 apr.1904). A fost consilier de drept al Municipiului Galați.

A fost primar al oraşului Galaţi (7 dec. 1928 - 07 mai 1931; oct. 1932 – 24 nov. 1933); deputat de Covurlui (iul. 1932 - nov. 1933).

Decan al Baroului Galați (27 iunie 1926 – 22 sept. 1935).[57]

A mai deținut funcțiile de: preşedinte al Frontului Românesc la Covurlui; preşedinte al Comitetului şcolar al Şcolii Normale de băieţi „Costache Negri” din Galați; membru în Comitetul General al Societăţii „V.A. Urechia” (1931).[58]

A fost iniţiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora” din Galaţi (11 ian. 1928).[59]

A activat în cadrul Partidului Naţional Ţărănesc, unde după moartea lui Ioan Măgura a devenit președintele organizației locale.

A scris drama „Fi-va oare?”(1925), precum și critici literare și teatrale.

„...Decanul de azi continuă pe cel de odinioară în strălucirea sobră a talentului profesional, în înțelesul bun și fericit pe care-l dă vieții, în afară de profesiune, în eleganța cu care conduce cea mai independentă și mai rebelă asociație de personalități disparate și în dragostea cu care-i răsplătit pentru tot rezultatul acesta frumos (...). Și astfel acest om de seama al orașului Galați a știut să-și facă suprema datorie oriunde l-a pus soarta.”[60]

A practicat avocatura în Galați, str. L. Tăutu nr. 21 (astăzi nr. 23), fiind „advocat de mâna întâia a Galaților. Om foarte serios și muncitor. Prin asta se impusese”- menționează medicul Crișan Mușețeanu în memoriile sale.

O plachetă amplasată pe imobilul din str. L. Tăutu nr. 23, amintește astăzi trecătorilor noștri concitadini de personalitatea avocatului Christache Theodoru.[61]

---

56 Alexandru Nicolescu, *op. cit.*, p. 188.

57 Mențiuni pe Placa comemorativă, fixată pe imobilul din str. L. Tăutu nr. 23.

58 *InfoGhid:* http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Christake_D._Theodoru (Accesat 13.05.2022).

59 Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/BibliographicView,bibLabelView.authorLink.sdirect?sp=F&sp=l143385

60 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 51.

61 Casa a fost construită în 1928, de Christache Theodoru. Decanul Baroului de Avocați din Galați, Christache Theodoru, a donat casa Baroului de avocați, ce urma să intre în posesia acestuia după decesul proprietarului. În 1952, Baroul s-a desființat și imobilul a trecut în proprietatea statului. O lungă perioadă a funcționat aici Administrația Financiară. Dupa 1996, imobilul a fost revendicat și retrocedat către Baroul de Avocați. Din păcate, în anul 2000, imobilul din str. L. Tăutu nr. 23 a fost vândut unui întreprinzător particular. În prezent, imobilul este renovat și locuibil. Informații, Ion Cașu, sursă online.

Plachetă amplasată pe imobilul din str. Tăutu nr. 23 – imagine: 11.07.2022

CRISTOFORATOS, Dionisie

„Revoluția în Grecia a început după ce partidul liberal din România venise la putere, și după ce – bineînțeles – dl Paisie Cristoforatos intrase în «grațiile» primăriei Municipiului Galați care i-a oferit, supusă, demnitatea de Ofițer al Stării Civile.

Evident, un an și ceva mai târziu, când poznașii descendenți ai lui Pericles au început să tragă în ei înșiși cu tunurile și când toate cele 5 continente vorbeau numai de Grecia, dl Cristoforatos - dacă nu s-ar fi împărțit demnitățile - putea să primească, fie chiar și din partea aceleași binevoitoare primării gălățene, oferte mult mai avantajoase ...

Dar nu ceea ce a fost interesează, ci ceea ce este. Dl Cristoforatos e un simpatizant membru al societății gălățene și un partizan politic care nu comite niciodată imprudența de a ieși din directivele șefului d-sale, dl. Emil Codreanu.

Zâmbitor și amabil, împarte tuturor bunăvoința și gentilețea d-sale. Până și sătenii din județ, cunosc în dl Cristoforatos pe omul capabil să nu refuze nimic de îndată ce nu e în stare să refuze nimănui un zâmbet sau o strângere de mână ... .

La primărie, la tribunal, în campania de propagandă electorală, la un «ceaiu» sau la o petrecere mai suculentă, d-sa e omul care privește totdeauna - și viața și politica - numai prin luneta optimismului; chiar și paradoxala situație din Grecia e văzută de dl. Cristoforatos limpede, adică tranșant în sensul în care se va ... tranșa singură.

În «Albumul Galaților» o salutare sinceră și prietenească pentru d-sa.”[62]

[62] Teodor Iordache, *op. cit.,* p. 58.

DAN, C.

„Urcă și coboară în cadența ritmică a unui avion ce tinde spre punctul de aterizare. Blândețea, bunătatea și sinceritatea cu care este înzestrată persoana dlui Dan, dau nota predominantă a tânărului avocat și politician „Dan". Ca secretar general al Partidului Țărănesc a știut să mențină alături de șeful său dl C. Dinescu rândurile membrilor, într-o încordare și ascultare dusă la extrem față de: șef d-ul dr. Lupu. La Consiliu ... Consilier ... consultă ... cu multă seriozitate chestiile ce interesează binele obștesc și elimină cancanurile și desuurile politice."[63]

DOICIU, I. Alexandru (13.11.1877, Galați - 15.11.1943)

Fiul lui Ilie Doiciu, fruntaş al vieţii publice gălăţene și fratele avocatului Anton Doiciu, care a avut un rol important în viaţa politică gălăţeană, fiind membru al Camerei Deputaţilor în anul 1905[64], Alexandru Doiciu a absolvit studiile liceale la Iași (1896). A urmat Facultatea de Drept din București și a absolvit cu teza de licență „Condiţiunea juridică a streinilor în România"[65] în anul 1901. A fost avocat al Statului (1905).[66] S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (mai 1901). A profesat avocatura în Galați, str. Municipală nr. 8.

Familia Doiciu era o familie înstărită din Galaţi, deţinând mai multe proprietăţi în Galaţi, Brăila, Sinaia, Bucureşti, Constanţa, o fabrică de cherestea în portul Galaţi, păduri, moşii în judeţul Covurlui, Cuca fiind una dintre ele. În 1934, imobilul din str. Domnească, nr. 134, aparţinea lui Alexandru Doiciu.[67]

---

63 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 50.

64 A. Constantinescu, *Monografia Sfintei Episcopii a Dunării de Jos,* Bucureşti, 1906, p. 261, BVAU, cota: *F.G. DL III 47.201.*

65 Alexandru Doiciu, *Condiţiunea juridică a streinilor în România: Tesă pentru licență,* București; Tipografia Gutenberg, Joseph Göbl, 1901, BVAU, cota: *III 5.488.*

66 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 36.

67 Marius Mitrof, *Scurte referinţe istorice ale imobilului din Galaţi, str. Domnească, nr.102*. În: Revista „Dunărea de Jos", nr. 214 nov. 2019, pp. 21-23. Sursă online: https://www.ccdj.ro/files/RDJ%20nr%20214%20-%20decembrie%202019-compressed.pdf (Accesat 12.07.2022).

DUCA, Mihail I. (01.03.1886, Galați -)

A urmat cursurile primare şi liceale la Galaţi. A fost absolvent al cursul superior de la Liceul „Vasile Alecsandri” promoția 1906. A absolvit Facultatea de Drept din Bucureşti (oct. 1910). S-a înscris în Baroul avocaţilor din Covurlui (2 ian. 1911). A fost avocat al Spitalului „Elisabeta Doamna”; avocat al Municipiului Galaţi; avocat al Statului pe lângă Curtea de Apel din Galaţi și consilier al Municipiului, ales în opoziție.

A mai deținut și funcțiile de: preşedinte al Băncii Covurlui S.A.R.; preşedinte al Societăţii de Producţiune şi Consumaţiune Galaţi; vice-preşedinte al Sindicatului Agricol, Viticol din jud. Covurlui; consilier eparhial al Eparhiei „Dunărea de Jos”; delegat al Primăriei Municipiului Galaţi (1926-1927).[68]

A fost membru al Partidului Naţional Liberal (timp de 25 de ani, până în mai 1934, când demisionează); vice-preşedinte al organizaţiei „Partidul poporului”.

A fost distins cu: „Crucea comemorativă cu 2 barete”; „Coroana României” în grad de Ofiţer; „Medalia jubiliară”; Placheta de Argint; Medalia „Apărătorii Oraşului Galaţi” (8 ian. 1918); „Răsplata Muncii” pentru învăţământ, cl. I.[69]

A locuit în Galați, str. Codreanu.[70]

EMANOIL, V. Nicolae (17 apr. 1880, Brăila -)

A urmat studiile secundare la gimnaziul din Brăila, apoi cls. V-VI la Liceul „Mihai Viteazu” din Bucureşti şi cls. a VII-a la Liceul din Buzău.

A absolvit Facultatea de Drept din București, a obținut diploma de licenţă cu teza „Copii naturali” (1904). S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui[71](iul. 1904) și a profesat avocatura în Galați, str. Cuza Vodă nr. 23.[72] A fost ajutor de primar la Galați (1929).[73]

A fost membru al Partidului conservator-democrat.

A scris diverse articole în presa locală.

Evidențiat în Albumul corpului avocaților din România 1911, cu următoarea precizare: „A avut o clientelă bună, datorită seriozității și muncii depuse pentru toate procesele.”

---

68 Teodor Iordache, *op.cit.*, p. 45.
69 Lucian Predescu, *op.cit.,* p. 293.
70 Radu Volbură, *Anuarul oraşului Galați și al județului Covurlui: 1930-1931*, p. 1.
71 P. Ghiăcioiu, *op.cit.,* p. 36.
72 Radu Volbură, *op. cit.*, p. 1.
73 Lucian Predescu, *op.cit.*, p. 305.

FAUR, Nicolae (19.04.1870, Măicănești, Râmnicu-Sărat -)

A urmat studiile secundare la liceul „Unirea" din Focșani. A fost copist (17 oct. 1895), ajutor grefă cls. a II-a la Curtea de Apel Galați.[74]

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1900). A deținut diferite funcţii în administrația financiară din Brăila, apoi la Prefectura Râmnicu-Sărat şi la Tribunalul Râmnicu-Sărat.

Faur Nicolae, „apărător pe lângă Instanţele Judecătoreşti din Galați, cu frumoasă clientelă, graţie muncii ce depune, în apărarea intereselor clienţilor săi.”[75]

FILOTTI, Zamfir (13.11.1863, Vădeni, Brăila - 1937)

Zamfir Filotti a fost avocat, doctor în drept la Bruxelles (1891).

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (iunie 1891). A activat în cadrul Tribunalului Covurlui. A fost ales decan al Baroului Covurlui.

Deputat liberal al Colegiului I de Covurlui (1899), membru în Consiliul Comunal și primar al orașului Galați (13 mart. 1919 – 12 ian. 1920).

A fost membru al Consiliului de Disciplină, membru al Partidului Socialist Belgian, membru al Partidului Liberal (după 1899).

Redactor la ziarul „Lampa” (1886-1887) şi „România viitoare” din Brăila. A făcut parte din redacţia gazetei „Lucrătorul” (1892-1893) şi a tipărit primul calendar muncitoresc din România, „Calendarul pozitivist” (Galaţi, 1892).[76]

A editat numeroase lucrări de specialitate: „La Question Agraire en Roumanie”, (Bruxelles, 1890); „Imposite Directe” (Galați, 1900); „Konklusionen in Prozesse der Collision Franz-Iosef” (Wien, Heliv, 1903).[77]

Renumit pentru discursurile sale în Camera Deputaților, discursuri ce se regăsesc tipărite în colecțiile Bibliotecii „V.A. Urechia”.

---

74 Anuarul Magistraturii 1902, București, 1902, p. 80, BVAU, cota: *P I 614.*
75 Albumul 1911, *op. cit.* p. 209.
76 Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 324.
77 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 36.

GAMULEA, N. Gheorghe (Galați – 10.01.1909, Galați)

A urmat gimnaziul românesc din Brașov. Și-a luat doctoratul în drept la Academia din Geneva (1872). S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (mai 1879). A fost avocat și decan al Baroului de Covurlui; magistrat şi avocat al Statului; deputat în mai multe mandate; preşedinte al Tribunalului Covurlui; senator de Covurlui (mart. 1901). A fost primar al Galaţiului (apr. 1907 - ian. 1909).

A fost membru al Partidului Național Liberal. Fondator al ziarului naţional liberal „Dunărea de Jos" din Galați, împreună cu profesorul Ion Cotescu.

A fost iniţiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora" (1880) și gr. I „Discipolii lui Pitagora" (1886).

A locuit în Galați, str. Banu-Mărăcine (str. Gamulea – în prezent), nr. 10.[78]

GAMULEA NICOLAE

„...domn «Nicușor»(...), strălucește prin calități profesionale, pe care le evidențiază însă cu aceeași modestie excesivă, având aerul că o face fără voie și că nu ar vrea să nemulțumească pe nimeni. Un amestec de cultură multiplă, completată de un tăcut înțelegător a tot ceea ce-i frumos. În ciuda vremurilor, păstrează încă invizibila șapcă de «Fuchs», risipindu-și viața frumos și cald, în tactul lin al Lied-urilor medievale"[79].

GUSSI, N. Alexandru (28.08.1864, Leordeni, jud. Muscel -)

A fost fiul lui Nicolae Gussi, fost senator al judeţului Covurlui. A învățat la Liceul „Sf. Sava" din București. A obținut licența în drept la Paris. A fost magistrat (7 ani), din care cinci la Parchetul de Covurlui. S-a înscris în Baroul Covurlui, profesând avocatura până la 1901, „fiind unul din avocații de frunte, făcând mândria Baroului de Covurlui."[80] A fost numit Prefect al Poliţiei Galați (1901 – 1905); prefect al județului Covurlui (30 iun. 1908 - 29 dec. 1910) (5 ian. 1914 - 16 iun. 1916) (14 aug. 1916 - 9 mart. 1918). În februarie 1911, a fost ales Senator la Coleg. II de Covurlui.

78 *Indicatorul, op. cit.*, p. 41.
79 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 56.
80 *Albumul 1911, op. cit.,* p. 206.

A fost membru al Partidului Liberal.

A fost distins cu: Ordinul „Cavaler al Crucii” și „Coroana României”; Ordinul rusesc „Stanislas”; Ordinul turcesc „Medgidia”; Ordinul „Steaua României” în grad de comandor.

„E din vechea generație de conducători demni și cinstiți, deopotrivă respectat, pe cât este iubit de cei cari au avut norocul să trăiască o clipă sub farmecul puternicei sale personalități. Petronius transplantat, purtând fracul cu eleganța cu care, prototipul său a purtat desigur toga. Cu aceeași eleganță dă farmec verbului și zâmbetului; făcând dintr-o țigară de foi o anexă inseparabilă ansamblului, din care, anii n-au reușit să gonească o tinerețe aproape exuberantă, trece prin lume clasic și senin. Situația sa actuală e o continuare și o completare a șiragului de demnități și o încununare a anilor trăiți în slujba dezinteresată a altora.”[81]

HOCIUNG, Simion

A absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității București. Admis de Comisia de Examinare din anul 1864, să profeseze avocatura. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1891). A fost ales senator din partea Colegiului II de Covurlui (1905)[82], primar de Galați (28 iul. - 17 oct. 1895).

A locuit în Galați, str. Mihai Bravu nr. 28.[83]

IOANOVICI, Aurel

„Dl Ioanovici e nedespărțit de servieta avocățească precum nu se poate lipi nimeni de caracteristica pălărie. În servietă veți găsi nu numai acte de judecată și hârtii cu semnificații de drept, ci și documente de vajnic ajutor de primar. În pălărie... un întreg tezaur de inteligență, vioiciune și ... politețe. Cu politețea ascunde defectul de a fi prea ... strângător - un cămin plin de covoare și lucruri de artă. Zâmbetul său înflorește în fața unui cunoscut și se închide imediat ce «cauza» a trecut și totuși nu e zâmbet de circumstanțe, ci zâmbetul omului afabil, care a continuat la primărie jovialitatea inaugurată de eternul june Maître Ionel.”[84]

---

81 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 8.
82 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 37.
83 Indicatorul, *op. cit.,* p. 42.
84 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 48.

IGNAT, Alexandru

Licențiat în Drept la Iassy. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (sept. 1899).[85] A fost preşedinte de Comisie Interimară (primar) al oraşului Galaţi (11 ian. – 13 mart. 1919) și deputat, candidatul Partidului Liberal la Colegiul II de Cameră din Covurlui.[86]

A locuit în Galați, str. Sf. Neculai nr. 17.[87]

IGNAT, Constantin

„Dl. Ignat s-a născut în com. Silvna din județul nostru. A făcut studiile necesare pentru obținerea diplomei de avocat, - și, cu timpul, a făcut nu studii, ci experiență, pentru obținerea calității de om politic...

Bucurându-se de o mare popularitate înainte de a ajunge prefect al județului Covurlui, a muncit mai puțin pentru menținerea popularității, ca prefect și mai mult pentru «plantarea» începuturilor edilitare în județ.

Dinamizat de puterea d-lui Slăvescu, conu Costică e veșnic pe «drumuri» - și veșnic preocupat de grijă ca drumurile – ah, atât de oribile! - din județul nostru să fie mai bune, căci nu se știe: poate sunt utile în viitor...

Mare amator de glume și taclale, d-sa posedă o întreagă colecție din acestea, nu fără a le imprima un colorit personal și nu fără a «trage» aforisme politice din ele.

Ca avocat, dl Const. Ignat a mers în cariera sa paralel cu fluxul și refluxul popularității politice – sau invers: când nu e la putere are clientelă, iar când e – nu e (clientelă). D-sa rămâne însă, atât în politică, cât și în avocatură, un profesionist. Știe ce vrea, căci altfel n-ar fi putut să reușească...

Prefectul județului mai are o calitate pe care, poate, nici d-sa n-a cunoscut-o: știe să adune – ca cloșca sub aripi, toți «puii» politici ori de câte ori se ivește uliul de la București cu gânduri de examinare. Si non e vero...”[88].

„Are vioiciunea, flexibilitatea și energia unei spade bine ascuțită și mânuită magistral. Un Cambronne în sacou, care înlocuiește șarja baionetei cu șarja tot așa de tăioasă a cuvântului bine

[85] P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 37.
[86] Gazeta ilustrată, An III, nr. 8, din 1 febr. 1914, p. 2.
[87] Indicatorul, *op.cit*., p. 42.
[88] Teodor Iordache*, op.cit.,* p. 15.

simțit. Și cred că atunci, când, dârz și cu mustața combativ zburlită, își împroșcă adversarii cu usturătoarele-i replici, ia ceva din poza sfidătoare a eroului napoleonian, în clipa când aruncă în nasul asaltatorilor săi faimoasele cinci litere. Combativitatea-i de cocoș galic e cea mai strălucită din virtuțile sale; pe de o parte adversar temut, pe de altă parte delicios și inepuizabil prieten. Printr-o activitate parlamentară în serie, și-a încununat aproape cariera sa politică. Prea neastâmpărat ca să poată sta mult timp într-un loc; totul te face să crezi că nimic nu-l va opri să treacă mai sus."[89]

IONESCU M. Constantin (01.02.1868, Galați -)

A absolvit studiile liceale, cu diplomă de bacalaureat (1890). A urmat Facultatea de Drept din cadrul Universității București, luându-și licența cu teza „Mandatul în dreptul roman şi român"[90](1895).

A fost Substitut Trib. Neamț (feb. 1896 – nov.1898); procuror Trib. Tulcea (nov. 1898 – sept. 1899) și apoi la Trib. Dâmbovița (sept. 1899 .- mart.1900). Revine în orașul natal ca Jude Ocol I Galați (mart. 1901 – oct. 1901); apoi Jude Instructor Trib. Covurlui (oct.1901 - iul. 1903).

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1895), avocat al Statului cl. I Covurlui (iul. 1903) și a profesat avocatura în Galați (1903), str. Căldărarilor.

A fost distins cu Ordinul „Cavaler Corona României".[91]

IONESCU, Stere (05.1840, Galați -)

A fost absolvent al Facultății de Drept, cu teza de licență „Recidiva".[92] A fost supleant şi judecător la Tribunalul Galaţi și Brăila, până la anul 1870. S-a înscris în Barou (1874). A profesat avocatura la Sulina, a fost ales primar al Comunei Sulina. Membru activ al Partidului Conservator.

A fost decorat cu Medalia Jubiliară „Carol I" și „Coroana României"[93].

---

89 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit*., p. 13.

90 Constantin Ionescu, *Mandatul în dreptul roman şi român: Teza pentru licenţă*, București: Tipo-litografia și Fonderia de Litere Dor. P. Cucu, 1895, 53 p., BVAU: cota: *III 6.291.*

91 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 37.

92 Stere, Ionescu, *Recidiva: Teză pentru licenţă în drept,* București, Stabilimentul de Arte Grafice „Elzevir", 1898, BVAU, cota: *III 4.912.*

93 *Albumul 1911, op. cit*., p. 231.

IORGALA, H. Gheorghe (George) (13.04.1874, Galați – 1934, Galați)

A urmat Facultatea de Drept, la Universitatea din Bucureşti. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1900). A fost avocat al Statului pe lângă Curtea de Apel din Galaţi (1905), membru al Consiliul de Disciplină (de 3 ori) și decan al Baroului Galaţi. Ales prefect de Poliţie și primar al Galaţiului (30 nov. 1920 – dec. 1921). În timpul mandatului de primar a primit în dar de la generalul Pietro Badoglio, trimisul extraordinar al regelui Italiei, Crucea de Război Italiană şi Medalia „Al Valore Militare".

A fost primul preşedinte al Federației Generale a Presei din Provincie. A colaborat la toate ziarele conservatoare din perioada 1900-1910, apărute la Galaţi şi în Bucureşti.

A fost membru al Partidului Conservator.[94]

IORGANOPOL, Dimitrie (1857, Galați -)

A urmat cursurile primare la Galați, a plecat la Iași pentru a se înscrie la Institutul Academic şi Liceul Nou. După absolvirea liceului s-a înscris la Facultatea de Drept din Iași, dar și-a continuat studii la Facultatea de Drept din București, unde a obținut titlul de licențiat în drept. S-a înscris în Barou. A fost Consilier judeţean la Suceava. A intrat în politică. A fost ales deputat și apoi senator.

Pentru meritele sale a fost decorat cu Ordinul „Coroana României" în grad de Cavaler.

A profesat avocatura la Fălticeni, „posedând foarte multe cunoştinţe juridice".[95]

LENGUCEANU, N. N.

„E unul dintre cei mai subtili intelectuali ai noștri. O singură incitație neînsemnată în aparență și veți vedea spiritualitatea-i țâșnind în jocul grațios al unei fântâni arteziene cu mii de stropi sclipitori și răcoritori. O uzină, în care o simplă apăsare pe un resort misterios dezlănțuie forța uimitoare a unui capital de idei, acumulat în decenii de savurarea a tot ce a produs civilizator, gândirea umană. O uzină, și totuși o figură, ba chiar o figură elegantă, cu un mers ritmic de vals lin.

---

94 InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/George_Iorgala (Accesat 08.06.2022).

95 Albumul 1911, *op. cit.,* p. 158.

E inexpugnabil la tribună, dar și atunci n-ai senzația loviturii, ci, viziunea unui văl diafan, ce se detașează din intelectualitatea-i fină, te prinde în mreje, și nu mai poți scăpa.”[96]

MACRI, Pavel

Licențiat în drept la Universitatea Aix-en-Provence, Franța.

A revenit în țară și s-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (sept. 1877). A fost magistrat. Membru al Partidului Naţional-Liberal, ales senator din partea Col. II de Covurlui (mart.1901).[97]

Senatorul Pavel Macri a mai avut rude, cu aceeași pregătire juridică: Macri H. George, licențiat la Paris, înscris în Baroul Covurlui (oct. 1880) și Macri Victor (1858-1908),[98] licențiat în drept la Universitatea din București, înscris în Baroul Covurlui (dec. 1886).[99]

Ca avocat, a pledat la Curtea din Focșani, în procesul de succesiune a defunctului Panait Macry.[100]

A locuit în Galați, str. Carol nr. 14.[101]

MALAXA P. George (20.08.1863, Galați -)

A fost fiul lui Panaite Malaxa (înnobilat spătar de Domnitorul Mihail Sturdza), frate cu avocatul Grigore Malaxa[102] (Doctor al Facultății de Drept – Universitatea din Liège - Belgia, înscris stagiar în Baroul Covurlui în aug.1887) şi cu Malaxa Costache (mare proprietar rural, preşedinte de comisie interimară şi apoi primar (17 oct. 1895 – oct. 1896); deputat de Covurlui în trei legislaturi: Colegiul al III-lea de Galaţi (apr. 1883), Colegiul I de Covurlui (nov. 1884), Colegiul I de Covurlui (nov. 1895).[103]

Malaxa P. George a obținut bacalaureatul (1880) la Paris, Doctoratul la Facultatea de Drept – Universitatea din Liège - Belgia (1884).

A fost procuror la Trib. Bacău, Trib. Brăila, Trib. Argeș. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui și a practicat avocatura în Galați, str. Foti nr. 11.

---

96 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit*., p. 25.

97 George Nicolescu, *Parlamentul român: 1866-1901: biografii și portrete*, București, Editura „I. V. Socecu”, 1903, p. 211.

98 Catalog electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/bibliographic_view/448567 (Accesat 10.07.2022).

99 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 38.

100 Pavel Macri, *Conclusiuni presentate de avocatul Pavel Macry dinaintea Curții de Focșani în procesul Succesiunei Defunctului Panait Macry,* Galați, Tipo-litografie I. Schenk, 1880, 58 p., BVAU, cota: *F.G. II 35.032.*

101 Indicatorul, *op. cit*., p. 43.

102 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 38.

103 Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/BibliographicView,bibLabelView.authorLink.sdirect?sp=F&sp=l87362 (Accesat 13.07.2022).

A fost membru al Partidului Liberal.

A scris o lucrare inedită: „Călăuza poliției preventive și represive.”[104]

MĂGURĂ, Ioan (Iancu) (1867, Câmpina, jud. Prahova – 18.10.1930, Galați)

Sub influența tatălui său, preotul Ioan Măgură, a urmat Seminarul „Nifon" din Bucureşti şi apoi Facultatea de Teologie şi Filosofie din Bucureşti.

A obținut doctoratul în drept la Liège (Belgique), orientându-se spre o carieră juridică. S-a înscris mai întâi în Baroul Tulcea (1891), iar din noiembrie 1898 a activat în Baroul din Galaţi.

A participat la crearea Partidului Conservator Democrat (1907). Ales deputat în circumscripția Colegiului II Covrului (1911); senator de Covurlui (1920). A fost președinte al Partidului Național Țărănesc din județul Galați (1927).

A contribuit la fondarea ziarului „Vremea".

A scris numeroase articole, printre care menționăm: „Din nevoile ţăranilor”, „Valea plângerei”, „Către domnii alegători ai Colegiului al II-lea de Senat din judeţul Covurlui”, „Pentru ridicarea clasei ţărăneşti”, „Din alte vremuri”.[105]

„Cu Dumnezeu sau, la rigoare, cu maica Domnului înainte, în capul coloanei și cu gloata de răzeși necăjiți duși ca sub vraja unei puteri abstracte, cu codul de acasă, agenda în grija aprozilor, care-l strigă de la o secție la alta, cu sfintele Scripturi la îndemână, într-o servietă invizibilă, gata de a fi utilizate pe câmpul de bătaie - cu efectul sigur al tancurilor în ultima fază a războiului mondial - așa apare Conu Iancu. Destinat să fie preot și predestinat orator, s-a lăsat condus numai de a doua impulsiune, lăsând primei numai intriga și confuzia profesională.

...Și vorbește frumos conu Iancu, cu căldură și putere de convingere, în Parlament, la bara Justiției sau făcând invariabila oratorie funebră, pentru cei ce nu vor să facă nici ultima ispravă pe tăcute. Dl Măgură, este o personalitate a Galaților, cu trecut politic bogat și virtuți cetățenești îndrăznețe”[106].

A locuit în Galați, str. Tecuci nr. 18.[107]

---

104 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 38.
105 Emilian Tilibașa, *Ioan Măgură, un tribun de Covurlui,* În: Viața liberă, an. 32, nr. 9674, 16 iul. 2021, p. 19.
106 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, pp. 43-44.
107 Indicatorul, *op. cit.*, p. 43

MIHĂILESCU, P. Grigore (1882, Galați – 14.02.1941, Galați)

A absolvit Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1905. Licențiat în Drept, a fost avocat la Curtea de Apel din Galaţi. Ales primar al Galaţiului în două mandate (16 iul. 1926 - nov. 1927; 5 ian. - 11 febr. 1938) și deputat de Covurlui (1932). A fost președintele Organizației Național - Creștine de Covurlui.[108]

Iniţiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora” din Galaţi (12 iun. 1929); nr. 474 în Registrul matricol; gr. 2 (12.02.1930); gr. 3 (26.10.1930); Păstrător al Sigillilor adjunct al Marelui Orient al României (30.12.1930); oratorul lojii (1931); membru în Consiliul Ordinului Marelui Orient al României (1931-1932).[109]

„Pare construit de un specialist în bibelouri; o miniatură de european, exagerat aproape, în grija meticuloasă a celor mai mici artificii de eleganță. Și nota de «european» găsește și mai mare accentuare, la volan și între caramaniurile și tablourile ce-i împodobesc biroul, la Primărie. Are gloria de a fi părinte al celei mai cosmopolite familii ce-o formează «cumplitul oraș comercial», pe care să-l înfieze, uitând însă, că ingratitudinea e singura virtute constantă a copiilor. Ca oricare părinte, va trece peste toate, însă, atunci când nevoia o va cere. Până atunci, Conu Grigore (numai ingratul său nepot, R. C. îi spune, nu știu pentru care motiv «Moș Grigore») își va regăsi liniștea între covoare frumoase, pictură, flori și muzică, pregătindu-se, nu pentru o odihnă perpetuă, ci pentru un nou sbucium, căci «nu vremurile sunt sub om, ci bietul om sub vremuri».”[110]

A locuit în Galați, str. Sf. Spiridon.

Este înhumat alături de tatăl său, Petrache Mihăilescu, şi de soţia sa, Aurelia, în cavoul familiei din Cimitirul Eternitatea din Galaţi.[111]

---

108 Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 547.

109 Horia Nestorescu-Bălcești, *Enciclopedia ilustrată a Francmasoneriei din România, vol. 2*, București, Editura Phobo s, 2005, p. 345.

110 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit*., p. 18.

111 Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/BibliographicView,bibLabelView.authorLink.sdirect?sp=F&sp=l94757 (Accesat 12.07.2022).

MIHĂILESCU, G. N. (27.02.1880, Galați -)

A absolvit liceul „Codreanu" din Bârlad. A urmat cursurile universitare la Facultatea de Drept din Bucureşti, licențiat în anul 1906. S-a înscris în Baroul avocaţilor din Covurlui (13 mart. 1906). A fost avocat al Primăriei Galați și avocat reprezentant al Creditului Funciar Urban din București.

A fost membru al Partidului Naţional-Liberal.

A fost decorat cu Medalia jubiliară „Carol I".

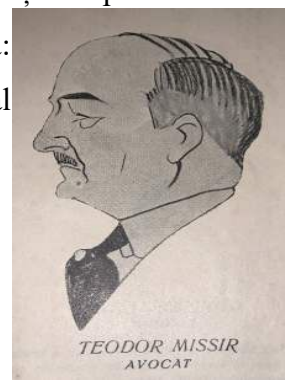
A scris mai multe articole de specialitate, în „Curierul Judiciar".[112]

MISSIR, I. Theodor (1877, Focșani -)

A absolvit liceul din Focşani. Studiile universitare le-a urmat la Paris, unde a obținut titlul de doctor în drept. După reîntoarcerea în ţară, a intrat în magistratură, fiind numit procuror de secţie şi membru supleant, pe lângă Tribunalul Covurlui (1902). A fost preşedinte de comisie interimară (27 mart. - 1 sept.1918). A practicat avocatura la Galaţi, unde „s-a bucurat de multă simpatie, fiind foarte bine cunoscut în localitate, ca un avocat de elită, cu talent şi fond juridic."[113]

A scris „Les Donations entre vifs en droit internațional privé."[114]

„Afabilitatea de om trăit la bară. Missir: fără să vrem facem șarada: delicateță de exotică miss și prestanța unui rece sir venit din nordul cețos al Scoției. Și acest lucru întregit de căldura unui avocat de rasă..."[115]

A locuit în Galați, str. Domnească nr. 115.[116]

[112] *Albumul, 1911,* p. 204.
[113] Albumul, 1911, p. 180.
[114] Anuarul Magistraturii, 1902, p. 95.
[115] Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 52.
[116] Indicatorul, *op. cit,*. p. 10.

NEGRUZZI, Ella (11.09.1876, com. Trifești, sat Hermeziu, jud. Iași – 19.12.1949, București)

Personalitate emblematică a avocaturii naţionale, considerată a fi „prima femeie avocat pledant din România” a fost nepoata lui Costache Negruzzi și fiica scriitorului Leon C. Negruzzi. A urmat şcoala primară şi liceul la Iaşi. Licențiată în istorie, filosofie și drept la Universitatea din Iași (1914). A încercat, fără succes, să intre în Baroul Iaşi şi Baroul Galaţi. În anul 1919, a susținut pentru a treia oară examenul pentru intrarea în barou, de data această pentru Baroul Ilfov în București, fiind în cele din urmă admisă. A luptat și a obținut dreptul femeii-avocat de a pleda la bară. A pledat la Iași, Galați, București (Curtea de Casație) și Ilfov.

A fost președinta Asociației de Emancipare Civilă și Politică a Femeilor Române., membră a Partidului Național-țărănesc.

A scris articole feministe prin ziare și în revista de drept din Portugalia intitulată „Forum”; „Manuel de la littérature française” (cu Marguerite Negruzzi), Buc., 1912.[117]

Ella Negruzzi a rămas în conştiinţa contemporanilor săi ca o colegă desăvârşită, moral şi profesional, un reper al timpului ei.[118]

NICORESCU, Gheorghe

Licenţiat în drept la Paris, a fost magistrat (1878-1886), avocat și ziarist.

Ales deputat, reprezentând judeţul Covurlui (nov.1895) și preşedinte de comisie interimară (primar) (1 oct. 1896 – dec. 1896).

A fost membru al Partidului Naţional Liberal[119].

ONOSE, Gheorghe C. (14.01.1886, Frumușița, jud. Covurlui – 00.12.1947)

A absolvit Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați (promoția 1906), secția modernă; licențiat în drept. A fost decan al Baroului Covurlui.[120]

Ales prefect al județului Covurlui (23 ian. 1922 - 31 mart. 1926).[121]

[117] Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 502.
[118] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/102297 (Accesat 12.06.2022).
[119] InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Gheorghe_Nicorescu (Accesat 12.06.2022).
[120] Monitorul Oficial, an. 57, nr. 248, 26 oct. 1939.

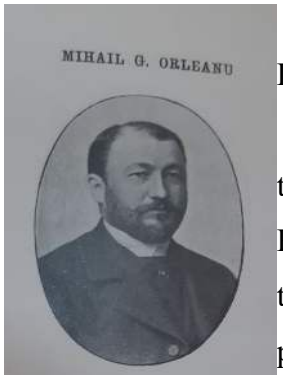
Prin discursurile sale, în calitate de deputat a contribuit la legiferarea Legii pentru înființarea unui „Institut Naţional de Credit Agricol” și Statutele acestei legi.[122]

„Un răzvrătitor pentru bine, un animator pentru suflete. Gata oricând, să pornească în fruntea mulțimii, ca să cucerească binele pentru fiecare. Comunicativ și vesel. Suflet vizionar și senin. Pare liniștit și totuși, gata oricând, să se frământe și să se răscolească ca o furtună. Se pare că în ființa dlui ONOSE este concentrat sufletul țărănimii județului Covurlui cu toate necazurile și toate bucuriile. De aceea D-sa s-a zbătut ani de zile, și continuând încă, pentru a netezi un drum fericit, acelora din mijlocul cărora a pornit.

Dl Gh. Onose are un trecut frumos, care garantează un viitor strălucit.”[123]

ORLEANU, Mihail G., (20.10.1859, Focșani, jud. Vrancea – 31.01.1942, Galaţi)

A absolvit Institutul Academic din Iaşi (1876). A urmat Facultatea de Drept din Paris, luându-și doctoratul la 31 dec. 1881.

Reîntors în țară a fost numit procuror la Tribunalul Iaşi (ian. 1882); transferat la București în aceeași calitate (apr. 1882); judecător la Tribunalul Putna (nov. 1882); avansat preşedinte al Tribunalului Dorohoi (oct. 1883); transferat cu același titlu la Tribunalul Râmnicu-Sărat (mai 1884); înaintat procuror pe lângă Curtea de Apel Galaţi (mart. 1887-1889). S-a retras din magistratură, s-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (aug.1889);[124] a intrat în politică, înscriindu-se în Partidul Național-Liberal.[125] A fost președintele organizaţiei liberale din Galaţi.

Ales pentru prima oară în Camera Deputaților, Colegiului I de Covurlui (alegerile din nov. 1895, cu 222 de voturi din 343 votanți).

A fost deputat de Covurlui (1895-1899, 1901-1905, 1907-1911, 1919, 1922, 1926, 1927); primar în două mandate al orașului Galați (nov. 1898 - iun. 1899; febr. 1901 - nov. 1902); ministru al Industriei şi Comerţului (1 nov. 1909 - 28 dec. 1910); senator de Covurlui (1911-1912, 1927); preşedintele Adunării Deputaţilor (6 apr. 1922 - 27 mart. 1926).

Autor al Legii privind reglementarea dreptului de asociere (de sindicalizare) şi a dreptului la grevă pentru salariaţii statului („Legea Orleanu” sau „Legea scelerată”(1909)).

[121] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/106396 (Accesat 10.07.2022).
[122] Monitorul Oficial nr. 76 din aprilie 1937.
[123] Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 12.
[124] P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 38.
[125] George Nicolescu, op. cit., p. 418

La începutul mandatului de deputat a contribuit la dezbaterile privind adoptarea noii Constituţii.

A participat la Consiliul de Coroană (Sinaia - 31 dec. 1925), unde s-a dezbătut decizia principelui Carol de a renunţa la tronul României.[126]

„Este sigur cea mai uriașă personalitate politică din județul Covurlui și unul din cei mai valoroși fii al neamului românesc. Dacă în trecut județul Covurlui a putut să se mândrească pe drept cu marii bărbați de Stat pe care i-a dat țării din mijlocul său, apoi în ultima epocă de evoluție a Neamului mulțumirea cea mai înaltă a constat în faptul că dl Mihail Orleanu, prin puternica sa personalitate, a luat parte, a muncit efectiv și de multe ori a hotărât toate transformările sociale care au avut loc în țara românească, ca de pildă: propunerea revizuirii Constituției cu introducerea sufragiului universal și exproprierea pentru utilitate națională, deși era unul dintre marii proprietari rurali. Reprezentant permanent în sfatul țării încă din 1896 a început lupta pentru o mai dreaptă repartiție a avuției noastre naționale și cu o cât mai echitabilă remunerație a muncii, protejând elementul românesc. Convins pe deplin că România are rolul unui stat democrat și de ordine în mijlocul celorlalte state din Europa, a muncit necontenit în fruntea extremei stângi liberale, muncă ce a culminat în discursul din 1917, ținut în zilele de cumpănă a existenței neamului românesc, la Iași, când și-a văzut cea mai înaltă dorință îndeplinindu-se: exproprierea latifundiilor și împroprietărirea sătenilor.

Superioritatea marelui om de stat apare însă cu mult mai clară când în ultimii doi ani de guvernare a prezidat înfăptuirea legilor fundamentale pentru consolidarea României Mari: Constituția, pactul fundamental al Neamului, legile financiare și celelalte legi de o importanță vitală pentru țară, toate acestea, fără a uita să ia parte efectivă la aproape toate împroprietăririle sătenilor din județul Covurlui.

În discursurile parlamentare ca și în marile discursuri populare mereu ținea vie în sufletele auditorilor dorința unității naționale și câtă bucurie trebuie să fi simțit în momentul când, în calitate de president al Camerei, a pus pe capul Majestății Sale Regina cu prilejul încoronării Majestăților Lor ca Rege, al tuturor românilor, moment care va rămâne veșnic în istoria Neamului.

Cât de mulțumit trebuie să fie actualul prezident al Camerei când după o muncă politică de 30 ani de zile, vede aevea îndeplinite punctele culminante ale programului său politic, adică crearea de fapt a unui stat național unitar și de progres: Marea Patrie Română.”[127]

---

[126] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/107194 (Accesat 10.07.2022).

[127] Mihail G. Orleanu, Președintele Adunării Deputaților, în: *Almanachul-Ghid al oraşului Galaţi,* 1+24, p. , BVAU, cota: *P.G. II 397.*

„Puternică personalitate, predestinată să domine. Superioritatea sa reiese din înaltele-i calități. O rară putere de pătrundere și de cumpănire dreaptă, a tuturor realităților, o cultură vastă, o energie inepuizabilă. Se distanțează de semenii săi prin apoteoza inteligențelor superioare. Trecutul domniei sale îl leagă de istoria Patriei. Se pare că soarta a răpit altor oameni calitățile cele mai bune, pentru a le îngrămădi în această copleșitoare personalitate. Domnia sa nu poate rămâne îngrămădit în hotarele vieții. A fost și va rămâne un exemplu puternic și un îndrumător incomparabil.”[128].

A locuit în Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 3.

Imobilul din str. Logofăt Tăutu, nr. 3 - imagine 12.07.2022

Omul politic Mihail Orleanu, a deținut și imobilul din str. Domnească nr. 99[129], în urma căsătoriei sale cu Valentina Gheorghiadis. Imobilul a fost considerat „cea mai mare şi cea mai frumoasă casă” de pe strada Domnească, potrivit afirmaţiilor lui Crişan Muşeţeanu.

Galaţi : Strada Domnească : [Casa Gheorghiade] : [carte poştală ilustrată color - fond Colecții speciale BVAU – F I 2.051

[128] Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 5.

[129] Imobilul construit în anul 1880, se află pe str. Domnească nr. 61 (astăzi), lângă Teatrul Dramatic „Fani Tardini”, unde își are sediul Centrul Cultural „Dunărea de Jos”, monument istoric sub numele Casa Gheorghiade. În: Valentin Bodea, *op. cit*., vol. 1, p. 46.

PACU N. Moise (11.10.1853, sat Babele, ținutul Ismail, Basarabia - 23.03.1941, Galați)

A urmat școala primară în satul Oziornoe (1860-1865); Gimnaziul şi Seminarul Teologic din Ismail (1865-1869); Seminarul Teologic Socola din Iaşi (1869-1872). A absolvit Facultatea de Drept la Universitatea din Bruxelles, Belgia, (1894-1896). A obținut titlul de doctor în Drept „avec grande distinction" la Universitatea din Bruxelles, cu teza „Cantitatea disponibilă şi rezerva în dreptul roman", titlu recunoscut de Universitatea din Bucureşti (1896).[130]

A fost profesor la Seminarul Ismail (1873-1878), apoi la Seminarul Eparhiei „Dunărea de Jos" din Galați (1878-1893), profesor la Liceul „Vasile Alecsandri" Galați (1893-1908).

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (ian. 1897), a profesat avocatura în Galați, str. Română nr. 20.[131]

A fost membru al Partidului Conservator. Ales deputat col. III și col. II Covurlui (ian.1888 – feb. 1891); senator col. II Covurlui (iun. 1899 – feb.1901; feb. 1905-1907; 1911-1912; 1918).

Moise Pacu a avut și o bogată activitate publicistică: a înfiinţat şi condus ziarele gălăţene Poşta (1880-1891), Covurluiul (1902-1904), Timpul (1916). A colaborat în țară la revistele: Conservatorul, Convorbiri literare, Curierul Judiciar, etc.

A fost membru al Societății Geografice române. Premiat de Soc. Geografică pentru lucrarea „Dicţionarul Geografic al judeţului Covurlui,"[132] „Cartea județului Covurlui"[133] (1903, Galați).

A publicat articole de specialitate juridică: „Cotitatea Disponibilă", 1896, (Inedită); „Art. 409 și 410 C. Pr. Civ. în „Curierul Judiciar" (1900); „Elemente de Instr. Civică" etc.

A fost decorat cu Ordinul „Coroana României" (1900).

La scurt timp după moartea acestui „mărgăritar cetățean al Galațiului", Iuliu Scriban, fiul lui Romulus Scriban, scria în ziarul local că Moise Pacu a fost o „aleasă piatră de temelie a orașului și amintirea lui trebuie să stea vie în inimile noastre."[134]

---

130 Oameni în memoria Galaţiului: aniversări 2008. Galaţi: Axis Libri, 2009, p. 385-396.

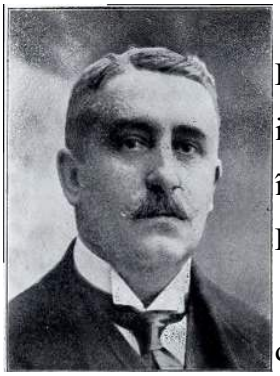
131 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 38.

132 Moise Pacu, *Dicţionar geografic şi statistic al judeţului Covurlui*, Galați, Tipo-Litografia I. Schenk, 1892, 168 p., BVAU: cota: F.G. III 14.174.

133 Moise Pacu, *Cartea judeţului Covurlui: Note geografice, istorice şi în deosebi statistice,* București-Galați, Stabilimentul Grafic I. V. Socecu, Tipo-Litografia G. Bălășescu, 1891, BVAU, cota: F.G. III 14.263 (1-3).

134 Ioan Brezeanu, Galați, biografie spirituală: Personalități ale culturii, științei și artei, Galați, Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos", 2008, p. 246.

PANAITESCU, C. A. (18.02.1868, Galați -)

A absolvit Liceului „Codreanu" din Bârlad. A urmat Facultatea de Drept din Bucureşti, a obținut titlul de licențiat în drept, cu teza „Libertatea individuală" (1892). S-a înscris în Baroul de Ilfov (1893). A profesat avocatura în București, ocupând şi postul de avocat al Creditului Funciar Urban din București. A fost membru în consiliul de disciplină al Baroului din capitală.

A fost membru al Partidului Naţional-liberal, fiind unul din membrii de frunte, al acestui partid.

„Dl C. A. Panaitescu, este un fruntaș al baroului de Ilfov şi baroul se poate mândri, că are în sânul lui, un astfel de talentat și distins avocat. Caracter, noblețe, talent, inteligență într-un cuvânt, cu toate calitățile a fost înzestrat, făcând fală baroului Capitalei."[135]

PANICĂ, George (Gheorghe) (15 sept. 1878, Galaţi – 05.03.1933, Galați)

A absolvit liceul „Vasile Alecsandri" din Galați, promoția 1897[136]. A urmat Facultatea de Drept din București, a obținut titlul de licențiat în drept, cu teza „Studiu asupra cambiei"(23 iun. 1902).

A fost funcţionar administrativ: controlor financiar la Buzău (24 iun. 1902 - 23 mai 1903); polițist la Slatina (23 mai 1903 - 13 ian. 1905).

S-a înscris în Barou de Covurlui (13 ian. 1905) pentru a profesa avocatura. A fost avocat al Statului, cl. I, pe lângă Curtea de Apel din Galaţi.

A fost ajutor de primar al oraşului Galaţi; preşedintele comitetului Gimnaziului C.A. Rosetti; avocatul Creditului Urban Iaşi reprezentanţa Galaţi-Brăila; a luat parte la campaniile armate din 1913 în Bulgaria şi în Primul Război Mondial 1916-1918, ca ofiţer de rezervă.[137]

A fost decorat cu Medalia Jubiliară Carol I.

A fost membru al Partidului Conservator.

„Un înveliș de rege asirian, a cărui majestate, o completează măreția statutară și încetineala mișcărilor. Aceasta pentru cei ce-l cunosc pe deasupra. Zgâriați învelișul regesc și veți găsi pe cel mai jovial, pe cel mai adevărat Silen, pentru care timpul și-a pus stavilă pornirilor fugarnice, de atunci de când... odată... a făcut imprudența să mărturisească împlinirea vârstei de treizeci de ani. Trece prin

[135] Albumul 1911, *op. cit.*, p. 35.
[136] Alexandru Nicolescu, *op. cit.,* p. 186.
[137] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/108635 (Accesat: 12.06.2022).

viață sănătos și fericit în ritmul unei ode de Horațiu, părând întruchiparea eternului adevăr al fericirilor pământene. „...post mortem, nulla voluptas” (după moarte, nicio plăcere) (...) . [138]

Menționat în „Albumul avocaților” ca fiind: „cunoscut ca un bun avocat, şi a avut de pledat în procese mari, unde s-a făcut cunoscut şi a arătat că posedă mult fond juridic şi claritate în expunerea faptelor în mod concis, fără a intra în detalii nefolositoare cauzei ce apără.”[139]

A locuit în Galați, pe str. Brăilei.

PANTAZI, Emanoil (13.12.1870, Galaţi – 19.04.1942, Bucureşti)

A absolvit liceului „Matei Basarab” din Bucureşti, în anul 1892. A obținut titlul de licenţiat în drept, cu teza „Despre mandat”, la Universitatea din București. S-a înscris în Baroul de Ilfov (1893), unde a profesat avocatura timp de mai bine de patru decenii, remarcându-se drept unul dintre cei mai de seamă avocați ai vremii. A fost avocat al Statului clasa I (1895-1896). A făcut parte din Adunarea Deputaţilor (1899–1900). Preşedinte al Consiliului Juridic al Ministerului de Externe (timp de două decenii), expert juridic pentru România la Conferinţa de la Haga (1929–1930). Preşedinte ori administrator la mai multe întreprinderi industriale ori administrative. Membru în Consiliului Societăţii Legislative Comparate din Paris. Membru de onoare al Academiei Române (28.05.1929).[140]

A fost membru al Partidului Conservator.

A fost iniţiat în Loja Masonică – a. 1937.[141]

A scris diferite articole juridice şi politice, publicate în ziarele vremii.

A profesat avocatura în capitală, la adresa: Bulevardul Carol 55 bis.[142]

---

138 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 58.
139 Albumul 1911, *op. cit.*, p. 180.
140 Ecaterina Țaralungă, *Enciclopedia identității românești:*Personalități, București: Litera Internațional, 2011, p. 582.
141 Horia Nestorescu-Bălceşti, *Enciclopedia ilustrată a francmasoneriei din România,* vol. 3, București: Editura Phobos, 2005, p. 16.
142 Albumul 1911, *op. cit.*, p. 30.

PAVEL, Theodoru Gh. (6.11.1881, Galaţi -)

A urmat studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri”, promoția 1900[143], din Galați. A absolvit studiile universitare la Bucureşti, unde a obţinut titlul de licențiat în drept (oct. 1905). S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1906). A fost ofiţer de poliţie în oraşul Galaţi.

Membru al Partidului Național liberal.

Decorat cu „Medalia Jubiliară Carol I”[144].

A practicat avocatura în Galaţi, str. Traian.

PĂUNESCU, Ioan Gh. (05.1858, Pitești -)

A urmat studiile secundare la Liceul „Sf. Sava”, din București.

A absolvit Facultatea de Drept din Bucureşti, cu diplomă de licenţă în anul 1881. A intrat în magistratură şi a ocupat timp de câţiva ani, diferite posturi, în Târgu-Jiu, Piteşti, Piatra Neamţ şi Galaţi.

A fost avocat al Statului pe lângă Curtea de Apel din Galaţi. A practicat avocatura la Galați, „fiind un avocat, cu o bună reputaţie.”[145]

Numit Decan al Baroului Covurlui, membru al Partidul Naţional liberal, candidat Col. II la Senat.[146]

PHILIPPIDE, I. Nicolae (29.06.1846, Bârlad -)

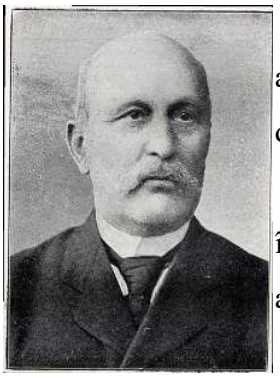
A absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității București, cu teza de licență „Regimul dotal în dreptul roman și în dreptul român”[147] (1887). A fost revizor școlar (București); profesor și director de Gimnaziu și Șc. Comercială Brăila; profesor și director Șc. Normală „Costache Negri” Galați (1882-1886); membru şi vicepreşedinte al Societăţii Corpului Didactic din judeţul Covurlui. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (1887), a profesat avocatura în Galați, Str. Mavromol 106. A fost membru al Trib. Covurlui.[148]

---

143 Alexandru Nicolescu, *op. cit.*, p. 139.
144 Albumul 1911, op. cit., p. 229.
145 Albumul 1911, op. cit., p. 149.
146 Gazeta Ilustrată, București, An. 3, nr. 8, 1 febr. 1914, p. 7.
147 Nicolae I. Philippide, *Regimulu Dotalu în dreptulŭ romanŭ şi în dreptulŭ românŭ: Tesa pentru licență,* Galați, 1886, 141 p., BVAU: cota: F.G. II 34.918.
148 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* pp. 38-39.

A fost membru al Partidului Conservator, numit preşedinte de comisie interimară și apoi primar al Galațiului (oct. 1912 – ian. 1914).[149]

PLESNILĂ, Costache G. (8.11.1847, com. Vârlezi, jud. Covurlui – 00.08.1921, Galați)

A urmat studiile secundare la Liceul „Codreanu” din Bârlad. A absolvit studiile universitare de drept la Facultatea din București, a obținut diploma de licenţiat în drept (1876).

S-a înscris în Baroul Avocaţilor din Covurlui (la 3 feb. 1876). A fost în mai multe rânduri Decanul Baroului de Avocaţi din Covurlui. A fost Avocat al Statului, pentru Curtea de Apel din Galaţi şi Judeţul Covurlui.

A fost ales primar al Galaţiului (dec. 1896 - 7 mart. 1898); deputat în colegiul I Covurlui (1905 -1907); preşedinte de comisie interimară (13 ian. - 25 mart.1911).

A fost membru al Partidului Conservator, candidat la colegiul I al Senatului (1901).

A fost decorat cu distincțiile: Ofiţer al „Coroanei României”, Cavaler al „Stelei României”, și „Apărătorii Independenţei”.

A practicat avocatura în Galați, „fiind unul din avocaţi de seamă din Covurlui, cu o numeroasă clientelă, şi având întinse şi profunde cunoştinţe juridice.”[150]

A fost proprietarul ziarului „Galaţii”.[151]

A locuit pe str. Domnească nr. 96.[152]

Plachetă - Casa Costache Plesnilă, str. Domnească nr. 96

[149] Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/BibliographicView,bibLabelView.authorLink.sdirect?sp=F&sp=l113333 (Accesat 14.07.2022).

[150] *Albumul 1911, op. cit.*, p. 205.

[151] InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Costache_G._Plesnil%C4%83 (Accesat 12.06.2022).

[152] Imobilul se află pe lista monumentelor istorice din anul 2004 ale județului Galați, str. Domnească nr. 68 (astăzi), unde în prezent își are sediul actual redacția cotidianului gălățean „Viața Liberă”, în: Valentin Bodea, op. cit. Vol. 1, p. 53.

PLESNILĂ Gheorghe (24.04.1883, Galați – 27.02.1955, Galați)

Fiul lui Costache G. Plesnilă, a urmat școala primară și liceul în Galați, coleg cu Emil Codreanu, promoția 1901.[153] A absolvit Facultatea de Drept din București, cu teza de licență „Efectul relativ al Convențiunei" (1905). Doctoratul în drept l-a obținut la Academia din Paris (1909). A fost membru de drept în Camera de Comerț și Industrie, circumscripția a VI-a din Galați și în Consiliul de administrație al Camerei Agricole a județului Covurlui.[154]

A fost membru al Partidului Naţional-Ţărănesc. Ales primar al Galaţiului (9 iunie - octombrie 1932); senator; prefect al județului Covurlui (1933).[155]

„Desenatorul e incomplet. Dl Gigel Plesnilă trebuia îmbrăcat într-un chimonou înflorat, cu mâinile în poza clasică a chinezului, care cântărește pare că, în vârful degetelor toate posibilitățile „pro" și „contra" ale aceleași situații și se oprește la fericita soluție - și-așa, și-așa. Și dacă n-am păstra pentru Conu Iancu Măgură, povestea popei, care când era, când nu era, i-am oferi-o fostului decan. E avocat pentru cei ce-l văd zilnic și „plugar pentru cei ce-l văd scris cu roșu, doar în etalajul mural al virtuților electorale marcate cu cerc. Toate acestea sunt virtuți pe care fostul decan, le plasează cu strălucire în profesia sa; căci nici o altă scriptură nu-ți dă prilejul, pe care ți-l dă codul nostru civil, acela de a-l putea citi așa cum îți place și a-l interpreta așa „cum trebuie".

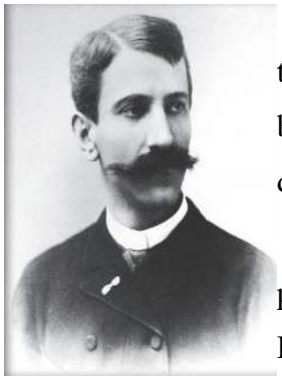
Iar, maître Gigel și-a păstrat totdeauna reputația de aprig „civilist"."[156]

A practicat avocatura în Galați, str. Domnească nr. 96.[157]

---

153 Alexandru Nicolescu, *op. cit.,* p. 184.
154 Radu Volbură, *op. cit.* p. 74.
155 Ion Adam, Un nou prefect al județ. Cum s-a ajuns la numirea d-lui Gigel Plesnilă, în „Vocea Galaților", an XVI, nr. 4450, 3 ian. 1933, p. 1.
156 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 53.
157 Radu Volbură, *op. cit.* p. 3.

POIENARU, Virgiliu (3.01.1854, Focșani, jud. Vrancea – 4.06.1903, Galați)

A urmat studiile elementare la Focșani, iar după primul an de liceu s-a tansferat la București, unde a terminat Liceul „Matei Basarab”, susținând bacalaureatul (mai 1872). A absolvit Facultatea de Drept din Bucureşti, cu teza de licență „Despre juriu şi obiecțiunile ce i se pot aduce” (1876).

A fost magistrat, procuror al Tribunalului Ilfov (31 mart. 1876); procuror, judecător de şedinţă, judecător de instrucţie în oraşele Ilfov, Buzău, Focşani, Râmnicu Sărat, Galaţi şi Ploieşti; judecător de instrucţie pe lângă Tribunalul de primă instanţă al judeţului Prahova (1878). S-a stabilit în Focşani, fiind numit în funcţia de avocat public al Statului, clasa I, pe lângă Tribunalul şi Curtea de Apel (15 nov. 1883 – 15 nov. 1886). La mutarea Curţii de Apel de la Focşani în Galaţi, s-a stabilit definitiv în Galaţi (toamna anului 1886)[158].

S-a înscris în Tabloul avocaților jud. Covurlui, pe anul judecătoresc 1886-1887, la nr. 45. Ales decan al Baroului Galaţi, în şedinţa din 22 febr. 1898.[159]

A candidat pentru funcția de deputat de Covurlui din partea Partidului Conservator, dar a pierdut în faţa lui Mihail Kogălniceanu (ian. 1888). A fost deputat al Colegiului II de Covurlui alături de Gh. C. Robescu şi Moise N. Pacu (oct. 1888 - febr. 1891; febr. 1894 - oct. 1895); prefect al județului Covurlui (febr. 1891 - mart. 1892); preşedinte al Comisiei interimare la Galaţi (nov. 1892 – ian. 1893); primar al oraşului Galaţi (ian. 1893 - sept.1894), ales cu unanimitate de 23 de voturi, în şedinţa din 30 ianuarie 1893; reprezentant al Colegiului I de Covurlui în Senat (iun. 1899).[160]

A fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, în grad de Comandor (10 mai 1891) și Ordinul „Steaua României”, în grad de Ofiţer.

Despre V. Poenaru, av. Gheorghe Iorgala spunea: „Rar avocat care să întrunească atâtea calităţi deodată, spre a putea fi avocat aşa cum a fost dânsul! Cu o înfăţişare simpatică, distinsă, cu limbajiul totdeauna sobru, Poenaru avea dicţiunea sonoră şi fraza sculpturală, - atâtea însuşiri, care parcă într-adins îi fusese hărăzite, spre a face ca gândirea lui ageră să fie transmisă întreagă, în toată justeţea şi frumuseţea ei, auditoriului.”[161]

A locuit în Galați, str. Domnească nr. 91.

---

158 *Oameni în memoria Galaţiului: aniversări 2014*, Galaţi, Axis Libri, 2015, pp. 11-16.
159 *Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Galați*, Baroul Covurlui, Dosar Nr. 100, vol. 1, 1879-1895.
160 InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Virgil_G._Poienaru (Accesat 16.05.2022).
161 *Oameni în memoria Galaţiului: aniversări 2014*, Galaţi, Axis Libri, 2015, pp. 11-16.

Numele V. Poienaru a fost atribuit uneia din străzile oraşului Galaţi, (astăzi, Str. Basarabiei).[162]

POPESCU, Dionisiu (21 nov. 1858, București -)

A absolvit liceul în București (1875), iar doctoratul la Roma (1885). A fost Substitut, Procuror Trib. Putna (1885-1888); Procuror, Membru Trib. Covurlui (1888-1891). A fost profesor la Șc. Comercială Galați (1900-1902). S-a înscris în Baroul Ilfov (1885). A profesat avocatura în Galați (1891), str. Logofăt Tăutu nr. 34.

A fost decan al Baroului Covurlui (febr. 1905).

A fost distins cu Ordinul „Cavaler Corona României" (1891).[163]

POPESCU, C. G.

„Rămâne pentru mulți o interesantă enigmă. Suprafața s-ar părea că și-a alcătuit-o după același model cu dl L. Vișan; cel puțin același contrast între părul alb („fostul" păr sau cel care a mai rămas, cum voiți) și negrul tineresc al sprâncenelor, care și-au căpătat culoarea, din negrul languros al ochilor. „Les plus beaux yeux du monde." Fără a fi chinuit de zadarnice vanități, a știut să ia din viață partea ei bună..., mai ales partea frumoasă și trăiește ca un filosof fericit, profilându-și silueta e rafinat „viveur", pe un fond de cel mai pur și odihnitor albastru."[164]

RĂDULESCU, Scarlat (1894, Pardoși, Buzău -)

A fost avocat şi prefect de poliţie al oraşului Galaţi. Arestat între 14 feb. şi 1 mar. 1952 la penitenciarul Râmnicul Sărat, pentru împotrivire la colectivizare. A fost trimis după aceea la Securitatea Ploieşti.[165]

A fost membru al Partidului Liberal, secretar general al organizației.

„Ca avocat e unul dintre cei mai populari și mai simpatizați profesioniști ai barei simpatizat și popular atât în rândurile celor ce vin să-i solicite priceperea și amabilitatea, cât și în rândul colegilor de breaslă care, de

---

162 *Ibidem.*

163 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 39.

164 Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 57.

165 Catalogul electronic BVAu: https://tinread.bvau.ro/BibliographicView,bibLabelView.authorLink.sdirect?sp=F&sp=l121554 (Accesat 15.07.2022).

curând, la alegerile ce au avut loc, l-au desemnat în Consiliul de disciplină al Baroului de la Covurlui, Galați...”[166]

RESSU, Constantin A. (05.11.1845, sat Cărăpcești, com. Corod, jud. Galaţi, - 04.03.1896, Galaţi)

A absolvit școala elementară la Bârlad și studiile liceale la Iaşi. A urmat 2 ani studiile juridice la Facultatea de Drept din Iaşi. A plecat la Bruxelles, unde a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității Libere din Bruxelles (Université Libre de Bruxelles), finalizată cu titlul de doctor în drept (5 apr. 1873).[167] A lucrat în administrația publică: funcţionar la Cahul, Basarabia; procuror la Galaţi (din 1873); avocat al Statului la Huşi, Piteşti, Galaţi, unde funcţionează până în 1876.

Constantin Ressu, pictat de fiul său, Camil Ressu[168]

A fost membru al Consiliul Comunal al oraşului Galaţi (23 ian. 1883 – 8 iun. 1883), fiind ales şi în funcţia de prim-ajutor de primar (8 febr. 1883) Ales primar al oraşului Galaţi în patru mandate 20 nov. 1886 – mart. 1887; 8 iul. 1888 – 23 aug. 1888 (preşedinte de Comisie Interimară); 23 aug. 1888 - sept. 1890; sept. 1890 - 17 febr. 1891; 27 sept. 1894 – oct. 1895.

A fost membru al Partidului Liberal (1880); membru și lider al Partidului Conservator (din 1888); membru în comitetul „Ateneul” din Galaţi (nov. 1891); membru de onoare al Societății „Junimea Comercială” (1891).

A fost ales deputat în Parlamentul României din partea judeţului Covurlui, după ce s-a încercat eliminarea sa din cursa politică şi invalidarea pe motiv că nu ar fi fost român (1888-1895).

A fondat ziarul „Poşta” (iulie 1879).[169]

Constantin Ressu, a fost una dintre cele mai cunoscute personalităţi politice ale ultimelor două decenii ale secolului al XIX-lea, ale cărui discursuri parlamentare „au certă ţinută intelectuală, sunt compuse cu ştiinţă oratorică, replicile trădează o vivace prezenţă a spiritului, iar intervenţiile în dezbaterile politice denotă independenţă de opinie”.[170]

A fost iniţiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora” (1880).[171]

A locuit pe str. Cuza -Vodă.

A fost înmormântat în Cimitirul „Eternitatea” din Galaţi.

---

166 Teodor Iordache, *op. cit.* p. 52.

167 C. Angelescu, *Studenți români în străinătate... Cercetări istorice*, Vol VIII, nov. 1943, p. 123.

168 Enescu, Theodor, *C. Ressu: [Album],* Bucureşti: Meridiane, 1984, p. 217.

169 *Oameni în memoria Galaţiului : aniversări 2011*, Galaţi, Axis Libri, nr. 4, 2013, pp. 87-89.

170 Theodor Enescu, *Camil Ressu*, Bucureşti: Editura Meridiane, 1984, p. 6, în Corneliu Stoica, „Personalități gălățene: Constantin Ressu”, Revista „Axis Libri”, An III, nr. 6, martie 2010, p. 36.

171 Horia Nestorescu-Bălcești, Enciclopedia ilustrată a Francmasoneriei din România, vol. 3, București, Editura Phobos, 2005, p. 125.

ROBESCU, George (Gheorghe) C. (12.04.1847, Focșani, jud. Vrancea - 22.11.1909, București)

A urmat studiile primare la Focşani; studiile secundare la Bucureşti; cursurile universitare la Bruxelles (Belgia); luându-și doctoratul în drept, tot la Bruxelles (Belgia).

A intrat în magistratură. A fost: substitut şi procuror la Vaslui, Tecuci şi Râmnicu Sărat; avocat al Statului în Râmnicu-Sărat. A fost numit prim-procuror la Tribunalul din Galați (1880).[172]

A profesat avocatura la Galaţi (din 1883). S-a înscris în Baroul de Covurlui în anul 1900.[173]

A fost vice-preşedinte al Comisiei Interimare a orașului Galați (1885); în mai multe rânduri a fost consilier comunal; primar (17 febr. 1891 – 1 aug. 1892); deputat de șase ori, de două ori în opoziţie (1887 şi 1888) şi de patru ori sub guvernul conservator (1888, 1891, 1892 şi 1905); prefect al Galațiului (10 ian. 1894 – 5 iun. 1895).

A fost membru al Partidului Conservator.

A fost decorat cu: Ordinul „Steaua României” în grad de Cavaler (18 oct. 1889); Ordinul „Coroana României” în grad de Comandor” (11 mai 1894).

A locuit în Galați, str. Mihai Bravu nr. 28.[174]

Casa Gheorghe Constantin Robescu, str. Mihai Bravu nr. 28

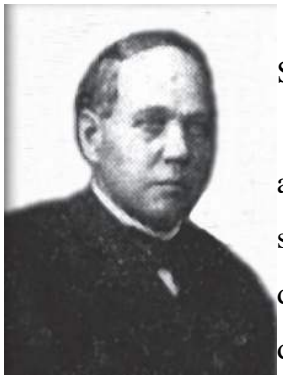
[172] *Din localitate*. În: *Poșta,* an I, nr. 92, 06.11.1880, p. 1.
[173] Anuar 1905
[174] Casa Robescu se află pe lista monumentelor istorice din anul 2004, în prezent este sediul „Palatul copiilor”, în Valentin Bodea, Cara Robescu, Revista „Axis Libri”, An II, nr. 4, sept. 2009, pp. 29-30.

ROMAN, Alexandru

„Deși unul din tineri avocați gălățeni a reușit datorită înaltelor sale calități sufletești și intelectuale să parvină la o stațiune destul de marcantă în sânul organizației Partidului Național Liberal din Covurlui. Salutul său prietenesc și larg sunt o chezășie a popularității sale și a numeroaselor simpatii de care se bucură în rândurile colegilor și concetățenilor săi. La volan ca și la bară continuă nota simpatică și predominantă a persoanei D-sale."[175]

SCRIBAN, Romul(us) (24.08.1838, Burdujeni, jud. Suceava – 29.10.1912, Iaşi)

A fost nepotul a doi mari teologi: arhiereul Filaret Scriban şi Neofit Scriban, episcop de Argeş.

Romulus Scriban a urmat studiile la Seminarul de la Socola (1856). A absolvit Academia Mihăileană de la Iaşi, susținând lucrarea de dizetație „Care sunt cauzele măririi romanilor" (1856-1860). A fost trimis cu bursă de studii în drept şi teologie la Torino, Italia. A fost licențiat în drept civil și a obținut titlul de doctor în Drept civil, la Torino, cu teza: „L'obbligazione del venditore di garantire la casa venduta" (23 dec. 1864).[176]

A fost procuror la Tribunalul de Comerţ Ilfov (1865).

S-a stabilit la Galaţi, unde a fost numit prim-procuror (1868-1872). A profesat avocatura în paralel cu activitatea didactică și publicistică (sept. 1870 – 1899).

A fost profesor de drept şi economie politică, istorie-geografie la Şcoala Comercială din Galaţi (sept. 1870 - 1899); director al Şcolii Comerciale „Alexandru Ioan Cuza" din Galaţi (1875-1877); profesor de istorie la Seminarul „Sf. Andrei" din Galaţi (1890-1891).

A fost membru şi secretar al Societăţii Internaţionale Neolatine din Torino; membru al Societăţii Corpului Didactic din judeţul Covurlui, secţie a Societăţii Corpului Didactic din România (1883); membru al Societăţii de Cultură Macedo-Română.

Ca activitate publicistică menționăm: redactor la ziarul gălăţean „Voinţa Poporului" (apărut în perioada: 19 apr. 1880 - oct. 1881); a întemeiat la Bucureşti, împreună cu Demetru N. Preda, „Dacia romană" (1866-1867); a editat şi redactat integral prima revistă literară gălăţeană „Dacia literară" (1 oct. 1868 - 1 mart. 1869).

---

[175] Petrică Lăzărescu și Radu Volbură, *op. cit.*, p. 59.
[176] Alte surse: Dr. în drept Torino (1868), L. Predescu, Enciclopedia României... op. cit. p. 769.

A debutat cu poezia „O noapte pe malul Dunării” în „Ateneul roman” (febr. 1861). A editat volumul „Încercări poetice”, Iaşi (1860).

A fost membru al Partidului Liberal Conservator.[177]

A fost un cântăreț al unității naționale.[178]

STOENESCU, GH. N. (1901, Galați – 24.05.1989)

A absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității București. A lucrat ca avocat stagiar, la Cabinetul de avocatură a dl Cristache D. Teodoru.

Membru al Partidului Național-țărănesc (1925 - 1935). Ales de două ori ajutor de primar al Municipiului Galați, în cele două guvernări național-țărăniste. În perioada stalinistă a fost deținut politic - inclusiv la Canal - apoi reabilitat și reintegrat în societate.

În perioada interbelică, a fost implicat în activitățile sportive și culturale din Galați. Fost președinte al tineretului național-țărănesc Covurlui și membru în comitetul executiv al tineretului din țară. În congresul „Frontului Românesc″ a fost ales secretar general al Legiunii de Covurlui (6 oct. 1935).

A fost decorat cu: „Coroana României″ în gradul de Cavaler; „Steaua României″; „Bărbăție și Credință″ cu spade (unul din cei 6 cercetași din țară, cu asemenea decorație de război).

Redactor al ziarului „Vremea al Frontului Românesc”.[179]

ȘERBAN, Carol L. (1882, Galați -)

După terminarea cursurilor liceale, s-a înscris la Facultatea de Drept din Bucureşti, fiind licenţiat în drept (1907). S-a înscris în Baroul de Ilfov. A fost și în magistratură, pentru puțin timp, dar a îmbrățișa din nou cariera de avocat. A fost avocat al Casei Bisericii din Ministerul de Culte.

A fost decorat cu: „Serviciul Credincios” şi „Medalia Jubiliară”.

Menționat ca fiind: „un tânăr avocat, bine apreciat în rândurile colegilor săi şi muncind conştiincios, şi-a atras simpatia multora, ceea ce l-a făcut să se bucure de o bună reputație ca avocat care îi va aduce mult bine, în frumoasa sa carieră de avocat”[180].

A profesat avocatura în București, str. Cometa nr. 80.

---

177 *Oameni în memoria Galaţiului: aniversări 2012 - 2013*, Galați, Axis Libri, 2014, p.
178 L. Predescu, Enciclopedia României... op. cit. p. 769.
179 Teodor Iordache, *op. cit.* p. 53.
180 *Albumul 1911,* p. 100.

ȘTEFAN, Ștefan H. (01.12.1880, Tg. Ocna, Bacău – 28.06.1972, București)

A urmat Facultatea de Drept din București, susținând lucrarea de licență: „Concordatul în dreptul comercial român”[181] în anul 1903.

A fost: inspector al plății Prutul de Jos (1904); subprefect al plasei Horincea (1904-1907); procuror pe lângă Tribunalul Covurlui (1907-1910); şef de cabinet al ministrului Industriei şi Comerţului (1909-1910); procuror (1912); prefect al Jud. Covurlui (10 ian. 1919 - 8 sept. 1919).

A fost avocat şi decan al Baroului Galaţi.

A fost preşedinte al Comisiei Interimare (primar) a oraşului Galaţi (ian. 1925 - iul. 1926); consilier comunal al oraşului Galaţi. Ales în primul Parlament al României Mari, membru în Adunarea Deputaților la Colegiului II de Covurlui (1919).[182]

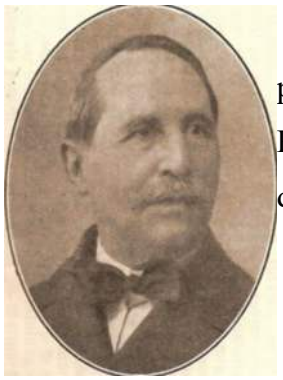

„Sunt merite care se impun târziu, altele care sar mai multe generații. Vieţuitorul capabil nu trebuie să forţeze manifestarea lor în timp, dar trebuie să o facă să crească în spațiu. Dl Șt. H. Ștefan, încearcă un astfel de experiment. Concepe larg și execută masiv. Vede numai viitorul, și-l vede amplu, grandios, definitiv...”[183]

Avocatul și omul politic Ștefan H. Ștefan a fost și un cunoscut om de afaceri a vremurilor sale. Din izvoarele istorice aflăm că foarte multe clădiri din centrul Galațiului și de pe malul Dunării au aparținut acestuia.

A fost înmormântat în Cimitirul Bellu din Bucureşti.

THENEA, Teodor I. (29.12.1866, Galaţi – 21.03.1947, Galați)

A urmat cursurile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, promoția 1883.[184] A absolvit Facultatea de Drept cu teza de licență „Acţiunea Pauliană în dreptul civil.”[185] A obținut titlul de doctor în drept la Universitatea din Bruxelles (1892).

---

181 Ștefan H. Ștefan, *Concordatul în dreptul comercial român, cu o statistică a concordatelor între anii 1895-1897,* Tipo-Litografia „Moderna”, Galaţi, 1903, BVAU, cota: *F.G. III/14.256.*

182 InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/%C5%9Etefan_H._%C5%9Etefan (Accesat 10.06.2022).

183 Petrică Lăzărescu. *Siluete gălățene*, Editura „Radu Volbură”, Galați, p. 45.

184 Absolventi, p. 181.

185 *Thenea Teodor, Acţiunea Pauliană în dreptul civil* : Tesă susţinută la 18 octombrie 1890, Galați: Tipo-Litografia G. Bălăşescu, 1890, 41 p. În colecțiile BVAU, cota: *F.G. II 34.825.*

S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (oct. 1892). A fost membru în consiliul de disciplină (sept. 1904) și decan al Baroului Covurlui. A profesat avocatura în Galați, str. Codreanu nr. 6[186].

A deținut funcțiile de: consilier judeţean şi membru în delegaţia judeţeană (1900); deputat de Covurlui (1907); senator de Covurlui la Colegiul I din Covurlui (1914); preşedinte al Comisiei interimare (primar) a oraşului Galaţi (28 ian. 1922 - 23 mart. 1923). Membru în Consiliul de Administraţie a Băncilor Popolare din ţară și membru în comitetul Spitalului „Elisabeta Doamna".

A fost membru al Partidului Naţional Liberal.

A fost decorat cu: „Coroana României" în grad de mare Ofiţer; „Steaua României" în grad de Comandor și „Vulturul României".

S-a pensionat la 1 apr. 1938 (conf. Deciziei nr. 1 din 19 mart. 1938).[187]

A locuit în Galați, str. Mavramol.

„«Chi va piano va sano, chi va sano va lontano.» Merge încet, îl poți întovărăși oricând și oriunde, fără să obosești și fără teama drumurilor încâlcite. Vorbește încet și cald așa că-l poți asculta cât de mult, plecând de lângă D-sa cu regretul de a nu-l mai putea auzi. Asemenea Înțelepților din vechiul senat athenian și-a părăsit demnitățile ocupate pe rând, fără a lua cu sine decât conștiința unei munci cinstite și dusă la bun sfârșit. plecările sale n-au fost decât chezășia revenirilor viitoare."[188]

TONEANU, N. Constantin (06.05.1856, Tonea, Ialomița - ?)

Și-a terminat studiile liceale (1874), după care a urmat Facultatea de Drept din București, licențiat (1878). A fost procuror, Președinte Trib, Prim Procuror și Prefect al județului Tulcea. S-a înscris în Baroul avocaților din Covurlui (oct. 1886). A fost avocat al Statului cl. I Covurlui, membru în Cons. de Disc. (sept. 1904).

A fost membru al Partidului Liberal.

A scris lucrări de specialitate: „Tratat de drept comercial", „Asociațiile comerciale în participațiune și societățile civile și streine", „Falimentele: Tratat sistematic dupĕ Jurisprudenţă şi doctrină asupra fiecărui aricol în parte, comparativ cu articolele corespundĕtóre ale legislaţiunilor strĕine" etc., precum și numeroase articole în „Curierul Judiciar" și revista „Dreptul".[189]

---

186 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 39.
187 Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/143757
188 Petrică Lăzărescu. *Siluete gălățene*, Editura „Radu Volbură", Galați, p. 9.
189 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 39.

TRANCU, Teodor Gr. (20.08.1878, Galați - 1947)

A urmat studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri” din Galați, iar cele liceale la Iași. A absolvit studiile universitare la Facultatea de Drept din București, licențiat în drept (1904). S-a înscris în Baroul avocaţilor din Covurlui (1904), fiind unul din avocații buni din Galați, „bine apreciat şi posedând mult fond juridic și talent oratoric în expunerea faptelor.”[190]

A fost decorat cu: „Cavaler al Coroanei României” şi „Medalia Jubiliară Carol I”.

A fost membru a unei loji masonice românești din emigrație (Paris).[191]

TRANCU, Grigore (20.08.1878. Galați, jud. Covurlui - 1940)

A fost avocat, decan al Baroului de Covurlui. Membru al Consiliului de Disciplină al Uniunii Asociaţiilor de avocaţi din România. Ales ajutor de primar și primar al orașului Galați (1930 – 1931).

A fost decorat cu: Ordinul „Coroana României” și Ordinul „Steaua României”.[192]

A fost membru al Partidului Național - Țărănesc.[193]

TRANCU-IAŞI, Eugen (24.07.1912, Galați – 06.03.1988, București)

A fost fiul cunoscutului om politic, avocat, ministru, Grigore Trancu-Iași. Provine dintr-o veche familie nobiliară armenească, Trancu, refugiată în Moldova.

A urmat școala primară la Galați. După mutarea la București, a urmat cursurile liceeale la: Liceul „Dimitrie Cantemir" și „Spiru Haret". A absolvit Facultatea de Drept din Bucureşti (1933). A profesat ca avocat până în anul 1951, când i s-a desfăcut contractul de muncă din cauza originii sale nobiliare.

A publicat în revista de cultură „Orizonturi” (1942-1943) – după această dată, dreptul de semnătură fiindu-i interzis. A scris o serie de cronici muzicale și totodată primul articol românesc despre Sergiu Celibidache, fiind cel mai apropiat prieten și colaborator al dirijorului.

---

190 *Albumul 1911,* p. 200.

191 Horia Nestorescu-Bălcești, *Ordinul masonic român*, București, Șansa, 1993, p. 565.

192 Catalogul electronic BVAU: https://tinread.bvau.ro/opac/authority/145949

193 Lista Partidului Naţional Ţărănesc în alegerile Consiliului Municipiului Galati dela 14 Martie a.c.. În: Vremea. Galați, 1909-. An. 19, nr. 1319, 4 mart. 1930, p. 2

A fost înmormântat în Cimitirul Armenesc din București.[194]

TRANCU-IAȘI, Grigore L. (23.10.1873, Tg.-Frumos, jud. Iași – 07.01.1940, București)

A fost fiul cel mare al negustorului Lazăr Trancu, fost ajutor de primar în Tg. Frumos.[195]A urmat școala primară la Tg. Frumos și pensionul „Karacaș" din Iaşi. S-a înscris la gimnaziul „Alexandru cel Bun" din Iaşi. A absolvit Școala de Comerţ din Iaşi, ca bursier (1884-1890), luându-și bacalaureat în 1901. A fost licențiat în Drept la Facultatea de Drept, Iași, doctor în Ştiinţe Economice al Academiei Comerciale din Bucureşti.

A fost funcţionar la filiala B.N.R. din Iași (1900), şef contabil la sucursala B.N.R. din Galaţi (1902), profesor titluar (a predat corespondenţa comercială) la Școala Comercială Superioară din Galaţi, profesor la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din Bucureşti (până la 1 oct. 1939), la Școala Superioară de Război și la Școala Superioară de Științe de Stat.

S-a înscris în Baroul din Covurlui (1907) și a practicat avocatura la Galați.[196]

A fost ministru de Stat (13-30 mart. 1920), primul ministru al Muncii şi Ocrotirii Sociale (30 mart. 1920 - 16 dec. 1921) și al Muncii Cooperației și Asigurărilor Sociale (30 mart. 1926 – 3 iun. 1927)[197].

A fost membru al Partidului Național Liberal. Fondator al Partidului Muncii (1917), unificat (1919) cu Partidul Poporului (Al. Averescu). A fost ales deputat de Covurlui în mai multe legislaturi (1914, 1918, 1920, 1926, 1932).

Autor al Legii pentru înfrânarea vagabondajului și cerșetoriei și pentru protecția copiilor (care îi poartă numele) și al Legii pentru reglementarea conflictelor colective de muncă, care a interzis grevele („Legea Trancu-Iaşi", 1920). Autor a numeroase lucrări în domeniul comercial, financiar și juridic, dintre care amintim: „Societăți cooperative" (1899), „Concepția juridică a Bancrutei" (1912), „Drept comercial, opiniuni și controverse" (1916), „Reforma agrară și electorală" (1917), „Probleme sociale" (1923), „Colaborarea capitalului străin" (1923), „Rolul registrelor comerciale în falimente", „În chestiunea moratorului", „Galaţii şi tarifele de transport", „Administraţiunea societăţilor anonime", „Concordatu preventiv"etc...[198]

---

194 Sergiu Celibidache, *Scrisori către Eugen Trancu-Iași*, Ediţie îngrijită de Fabian Anton. București: Editura Vremea, 2008, p. 5.

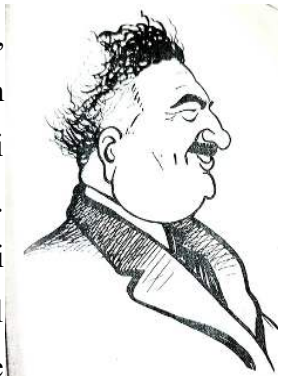
195 Ion Mamina, Ioan Scurtu, *Guverne și guvernanți (1916 – 1938),* București: Editura Silex, 1996, p. 250.

196 *Ibidem.*

197 Lucian Predescu, op. cit. p. 859.

198 *.Albumul 1911,* p. 204.

A participat, cu statut de vizitator, la adunarea de constituire a Federației Lojilor Regulare din România (loji aflate în obidența Marelui Orient al Franței) – 15.03.1923). Orator al lojii Steaua Dunării (București) – 1927). A fost membru onorific al Consiliului Oedinului Marelui Orient al României.[199]

„Un «perpetuum mobile»; o sursă inepuizabilă de energie fiziologică, un vâjâit veșnic de valuri prăbușite. Iar dacă patria ar ridica vreodată un monument, dlui Trancu-Iași, fost ministru cu: „bis″, desigur că sculptorul ar fi obligat să construiască în granit, icoana multiplicată la infinit a finului. Rămâne axioma că, cele două, cele două taine cerești cununia și botezul, pot fi trecute cu succes în categoria oxigenului politic. Priviți-i chipul, când în râsul său larg clocotește, ca în spuma de șampanie, tot sufletul său deschis: el chezășia celui mai liniștit și armonios optimism.

Urmăriți-i ascensiunea vieții politice și veți crea o doctrină de educație socială.”[200]

ȚEPELUȘ, Ioan (02.11.1853, com. Cavadinești, jud. Covurlui -)

A urmat studiile secundare la Bârlad. A absolvit Facultatea juridică din Bucureşti, cu titlul de licențiat în drept (1880).

S-a înscris în Baroul de Ilfov (1884) și a practicat avocatura în capitală. A fost supleant şi procuror la Tribunalul Constanţa, judecător de Ocol, subprefect, șef de diviziune la Prefectura Capitalei. A fost „Polițaiu” al orşului Galați.

A fost membru al Partidului Conservator.

A fost decorat cu: „Serviciul Credincios clasa I” și „Coroana României” în gradul de Cavaler.[201]

199 Horia Nestorescu-Bălcești, *op. cit.*, vol. 3, pp. 351-352.
200 Petrică Lăzărescu, *op. cit*. p. 41.
201 Albumul 1911, p. 96.

VASILIU, Ioan (Jean) E. (04.02.1874, com. Murgeni, jud. Tutova – d.)

S-a înscris la liceul din Bârlad. Și-a luat bacalaureatul la București (1893). A absolvit Facultatea de Drept din Iași, cu teza de licență „Proba cu martori în dreptul roman şi român”,[202](1896). S-a înscris în Baroul avocaților de Covurlui (mart. 1897) și a profesat avocatura la Galați, pe str. Mavromol. A fost membru în Consiliul de Disciplină.

A fost distins cu Coroana României în gradul de Cavaler (1902).[203]

A fost inițiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora" din Galaţi (iun. 1927); Maestru Venerabil al lojii „Discipolii lui Pitagora” din Galați (1930-1935.)[204]

A colaborat la „Revista vremii" din Galați.[205]

„Vioi ca o ghicitoare și sfătos ca un proverb. Client sigur al librăriilor. Cultivă cartea, cultivă și grădina: e rustic în înțelesul urban al cuvântului. Într-o mână cu Anatole France, în alta cu lopata, frământă pământul, precum e frământat de neastâmpăr. Viziunile-i politice altă dată păstrează și azi, ca în aquarelele expuse mult timp la soare, urma roșului aprins de odinioară. Și acum dl Vasiliu e un supărat pe... oraș, găsindu-și liniștea între plăcile lui Fletta și Jazz-urile aeriene, cari au marea superioritate de a nu te plictisi cu cheta după fiecare cântec - mai ales când le poți asculta în pijama și pantofi noi.”[206]

VÂRLAN, Costache (Constantin) (1834 – 1885, Galați)

A fost avocat și procuror în județul Covurlui. A fost ales primar al oraşului Galaţi (1880-1881); deputat și senator de Covurlui.

A fost inițiat în Loja Masonică „Discipolii lui Pitagora” din Galaţi (1872), Mare Expert (1875); Orator Adjunct (1885-1886); Maestru Venerabil (1899-1900); membru al Capitulului (1881); preşedinte al Capitulului de gr. 18 al Lojei Masonice „Discipolii lui Pitagora” din Galaţi (1892-1894).[207]

---

202 Ioan Vasiliu, *Proba cu martori în dreptul roman şi român: Tesă pentru licenţă,* Iași, 1896, 50 p., *BVAU*: cota: III 7.401.
203 Albumul 1911, *op. cit*. p. 210.
204 Horia Nestorescu-Bălcești, *op. cit.*, vol. 3, p. 386.
205 Lucian Predescu, *op. cit*. p. 888.
206 Petrică Lăzărescu, *op. cit*. p. 54.
207 Horia Nestorescu-Bălcești, *op. cit.*, vol. 3, p. 381.

A fost decorat cu Ordinul „Steaua ” şi Ordinul „Coroana României” în grad de ofiţer.

A fost înmormântat în Cimitirul Eternitatea din Galați.

VOLENTI[208], Gheorghe (08.10.1873, Galaţi – 13.12.1938)

A absolvit studiile secundare la „Institutele Unite”, Iași, unde a obținut bacalaureatul. A urmat Facultatea de Drept din Iaşi. A susținut lucrarea de licență cu teza: „Despre puterea părintească în dreptul roman şi romîn”[209](1895). La Paris și-a echivalat diploma de licență în drept obținând titlul de doctor în drept. În același timp a urmat și cursurile Școlii de „Hautes Etudes” din Paris.

În anul 1898, a intrat în magistratură, fiind supleant la Tribunalul de Vaslui și Ilfov, judecător de şedinţă la Tribunalul Argeș, până în anul 1901, când a demisionat. S-a înscris în Baroul de Iași, apoi în Baroul de Vaslui (1907), pentru a practica avocatura.

A fost membru al Partidului Conservator. În alegerile generale din februarie 1911, a fost ales ca deputat conservator la Colegiul II de Vaslui, cu 217 voturi; senator (1913).

În anul 1925 a reintrat în magistratură și a fost înaintat consilier la Curtea de Casație (1931).

A fost suplinitor al catedrei de drept civil, la Universitatea din Iaşi; conferențiar universitar la catedra lui Matei Cantacuzino (1927-1930).[210]

A redactat ziarul „Viitorul”; a înființat și condus „Tribuna Conservatoare”; a colaborat la publicaţiile: „Convorbiri literare” și „Semnalul” (1913).

S-a pensionat în octombrie 1938.[211]

---

[208] Numele de familie Răpede, al tatălui Volentiru, iar Volenti pe când scriitorul era în liceu. În Enciclopedia României predescu

[209] Gh. Volenti, *Despre puterea părintească în dreptul roman şi romîn*. Iași: Tipografia Națională, 62 p., BVAU, cotă: II 2.727.

[210] *Albumul 1911, op. cit*., p. 139.

[211] Lucian Predescu, *op. cit*. p. 888.

VULPE, Emil (08.12.1853, Bârlad, Vaslui - 14.11.1915, Galați)

A absolvit liceul, luându-și bacalaureatul la București (1873). A obținut titlul de doctorat în ştiinţe politice şi administrative la Universitatea din Bruxelles (3 februarie 1883).[212]

A fost procuror, membru (Trib. Tutova și Bacău); inspector general administrativ; avocat al Statului cl. I. Galați (1897-1899).

A fost membru al Partidului Conservator. Ales senator, deputat col. II Tutova.

S-a înscris în Baroul Tutova (1880) și în Baroul Galați (1891), profesând avocatura pe Str. Domnească nr. 91, Galați. A fost ales Decan al Baroului Galați (mart.1904).[213]

A deținut funcțiile de prefect al județului Covurlui (10 dec. 1903 - 7 iun. 1905; 2 ian. 1911 - 11 iun. 1911) și primar al oraşului Galaţi (iul. 1905 – apr.1907).[214]

A fost decorat cu Ordinul „Steaua României" în grad de Cavaler.

WARLAN, Gheorghe (12.01.1885, Galați -)

A urmat studiile secundare la Liceul „Vasile Alecsandri" din Galaţi.

A absolvit Facultatea de Drept din București, diploma de licență în octombrie 1906.

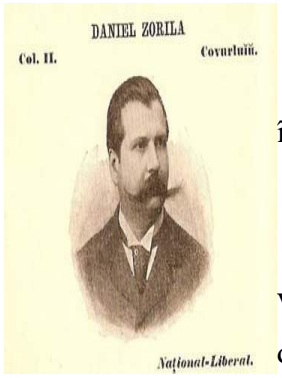
S-a înscris în Baroul avocaţilor (27 mart. 1907), profesează avocatura Ia Galați. A fost şi avocat corespondent şi pledant al C. F. R.

A fost decorat cu Medalia Jubiliară „Carol I."[215]

---

212 C. Angelescu, *Studenți români în străinătate*...Cercetări istorice, Vol VIII, nov. 1943, p. 125.
213 P. Ghiăcioiu, *op. cit.,* p. 39.
214 InfoGhid BVAU: http://193.231.136.3/infoghid/index.php/Emil_Vulpe (Accesat 20.06.2022).
215 *Albumul 1911, op. cit.,* p. 181.

ZORILĂ, Daniel (1856, București -)

A fost procuror general al Curții de Apel Galați.

A fost membru al Partidului Național-Liberal. Ales pentru prima oară în Cameră în alegerile din noiembrie 1895 cu 669 voturi, col. II de Covurlui.

A fost prefect al ţinutului Covurlui (1 nov. 1897 - 14 apr. 1899).

A scris: „Reforma legii judecătorești în Dobrogea din punctul de vedere al justiției criminale” (1880); „Studiu asupra modificării unor dispoșițiuni din Codul de procedură penală” (1892).

A locuit în București, Hotel Regal.

În Galați, a locuit în str. Domnească nr. 93.[216]

[216] Deputații...*op. cit.,* p. 132.

II. Reconstituirea Tabloului avocaților înscriși în Baroul Covurlui între anii 1864 – 1948,

în baza documentelor cercetate din Arhivele Naționale Galați, Baroul Covurlui, anuare, albume, presa vremii.

Decanii Baroului de avocați din Covurlui între anii 1864 – 1948

1. Baștache, E. Ion
2. Benișache, C. Virgil
3. Botzan, Petrache
4. Cristache, D. Theodoru
5. Filotti, Zamfir
6. Gamulea, N. Gheorghe(George)
7. Iorgala, H. Gheorghe(George)
8. Onose, C. Gheorghe
9. Păunescu, Ioan Gh.
10. Plesnilă, G. Costache
11. Plesnilă, C. George
12. Poienaru, Virgiliu
13. Popescu, Dionisie
14. Ștefan, H. Ștefan
15. Thenea, I. Theodor
16. Trancu, Grigore
17. Vulpe, Emil

Avocații înscriși în Tabloul de avocați din Covurlui: - a se vedea anexele + tabel avocați xls

reconstituire:

1880-1881 – 34 avocați și 9 stagiari

1882-1883 – 44 avocați și 2 stagiari

1883-1884 – 37 avocați

1884-1885 – 44 avocați și 4 stagiari

1885-1886 – 47 avocați și 3 stagiari

1886-1887 – 47 avocați

1887-1888 – 56 avocați și 4 stagiari

1889-1890 – 54 avocați și 4 stagiari

1901-1902 – 63 avocați și 12 stagiari

1902-1903 – 56 avocați și 11 stagiari

III. Evoluția legislativă a avocaturii în România

În orice societate, omul a avut și are diferite raporturi sociale cu semenii săi și fiecare în parte consideră că are dreptate atunci când apare o divergență. Încă din cele mai vechi timpuri, Justiția a fost considerată un element al vieții sociale.

În perioada în care Dacia a fost provincie romanî (106-271) și probabil mult timp după aceea, a fost aplicat dreptul roman, inclusiv regulile privind exercitarea avocaturii[217].

După organizarea Statului de drept, organizarea judecătorească s-a impus ca o necesitate a societății. Deşi până în secolul al XlX-lea, Domnul deţinea fără limită şi fără control judiciar sau politic, în înţelesul modern, toate puterile Statului, exercitându-le direct sau prin delegaţie. Aceasta nu înseamnă că până atunci nu a existat o organizare a funcției judiciare care să implice, ca o urmare necesară, apariţia şi organizarea funcţiei de avocat.

Dreptul de reprezentare a apărut ca o necesitate a dezvoltării raporturilor vieții sociale, respectiv dezvoltarea negoțului a dus la apariția negustorilor străini, iar perioada de legiferare fanariotă a coincis cu realizarea independenței funcției juridice.

Avocatura „reprezintă organizarea apărării ca o funcţiune de interes general, întemeiată pe norme obiective; ea dovedeşte independenţa funcţiunii judiciare însăşi, în rolul ei suveran”[218].

[217] D. Țop, Istoria avocaturii în România, Editura Biblioteheca, Târgoviște, 2014, pp. 17-18.

[218] I. V. Gruia, Baroul românesc, În Enciclopedia României: vol I, cap. VI, 1938, p. 348.

Instituția avocaturii a fost reprezentată de „vechil”[219], reglementat de „Pravilniceasca condică a lui Alexandru Ispilanti din 1780”, de „Manualul juridic a lui Andronache Donici”[220], din 1814 și „Legiuriea Caragea”[221] din 1818[222].

În partea a III-a, capitolul XX alin. (1) și (2) din Codul lui Caragea se precizează că: „Vechil de judecăţi este cel ce se orânduieşte de altul ca să se judece în locul lui. Vechilul de judecăţi să se orânduiască cu adeverinţă înscris”.

În art. 22 din lucrarea lui Andronache Donici, aflăm că: „Judecătorii datori sunt ca să rânduiască a fi deopotrivă advocaţi pentru amândouă părţile ce se judecă, adică să nu fie la o parte procopsiţi şi ispitiţi în limbuţie, iar la cealaltă parte neprocopsiţi, şi de va cuteza cineva prin vicleşug a face alcătuire între advocaţi, spre îndreptăţiţi să se pedepsească”[223].

Termenul „avocat” provine din limba franceză „avocat”, respectiv limba latină „advocatus”, derivat, la rândul său, din verbul „advocare” - a chema în ajutor[224].

Odată cu apariția Regulamentului Organic s-a realizat trecerea de la instituția „vechilului” la cea nouă, superioară a „avocatului”.

Primele Regulamente Organice[225] au apărut în iulie 1831 și ianuarie 1832.

Regulamentul Organic al Munteniei în cap. VII, intitulat „pentru judecătorii” în art. 224, prevede că „formalităţile cele rânduite de pravilă pentru alcătuirea jelbilor şi altor înscrisuri, ce cearcă ele de mai multe ori de a se judeca prin oamenii cu mai multă ştiinţă de pravilă, cer ca stăpânirea să aşeze un număr hotărât de advocaţi”.

În următoarele articole ale aceluiași Regulament sunt prevăzute regulile de recrutare și funcționare ale avocaților: „vor fi primiţi de advocaţi cei ce au oarecare ştiinţă de pravilă, şi care sunt cunoscuţi de oameni cinstiţi. Aceşti vor intra în lucrarea slujbei lor, după ce îi vor trece numele

---

219 *Vechil* – cuvânt provenit din limba turcă „vekil” = persoană care supraveghea și administra munca de pe o moșie, om de încredere al unui moșier; administrator de moșie.

220 Andronache Donici (n. 1760-d. 1829) a fost un jurist și om de stat român din Moldova. În opera sa principală, „Adunarea cuprinzătoare în scurt de pravilele cărților împărătești...”(Iași 1814, reeditată 1859), îmbină obiceiul pământului cu normele de drept bizantin interpretate în sensul iluminismului. Lucrarea s-a bucurat de o mare autoritate. Donici a participat la redactarea *Codul Calimach* și a altor acte legislative din vremea sa.https://ro.wikipedia.org/wiki/Andronache_Donici (Accesat 16.05.2022).

221 *Codul Civil din 1818 – Codul Caragea,* în vigoare de la 01 septembrie 1818 până la 30 iunie 1865, fiind înlocuit prin Codul Civil din 1864: https://lege5.ro/Gratuit/heztqmjt/codul-civil-din-1818-codul-caragea (Accesat 16.05.2022)

222 Alexandru Țiclea, Vorbirea și arta oratorică, Editura „Universul Juridic”, București, p. 112.

223 I. V. Gruia, Baroul românesc, În Enciclopedia României: vol I, cap. VI, 1938, p. 349.

224 M. Duțu, Istoria Baroului din București, Editura Economica, București, 2006, p. 45.

225 *Regulamentele Organice*, adoptate în 1831 în Muntenia și în 1832 în Moldova, ca urmare a prevederilor *Tratatului de la Adrianopol (14 septembrie 1829)*, au consfinţit o puternică influenţă a Imperiului Rus în Principatele române. Cu toate criticile care se aduc acestui document, nu poate fi ignorat faptul că el a consacrat pentru prima oară principiul separaţiei puterilor şi a favorizat dezvoltarea noilor relaţii economice. De fapt, el a înlocuit arbitrariul puterii domnitorilor și a introdus norme și instituții moderne de organizare a statului. Regulamentele organice integrează astfel proiectele anterioare de organizare a vieţii statale, iar sub acest nume modest, ele reprezintă, în opinia lui Nicolae Iorga, o adevărată „Constituţie”. www.unitischimbam.ro/regulamentele-organice. (Accesat 16.05.2022).

în condica cancelariei Marelui Logofăt şi după ce-şi vor primi de la stăpânire carte înscris de slobozenie”[226].

Tot din același articol aflăm că „Stapânirea va orândui avocați cu plata pe lângă Înaltul Divan și lângă despărțirile criminlisticești, ca atunci când vinovatul în pricini crimalicești, sau de învinovățiri mai mici va zice ca n'are avocat, judecatoria să-i orânduiască unul care să se însărcineze cu judecata lui până la sfârșitul ei”.

Iar art. 226 prevede că: „Advocatul nu va fi primit a se judeca în locul ce 1-a rânduit, de nu va arata mai întâiu adeverinţa şi va fi îndatorat a vorbi întotdeauna înaintea jude cătoriei cu respectul ce se cuvine”[227].

Prin „ofisul domnesc” din 4 iulie 1936 se întărește „Legiurea pentru câteva articole din organicul regulament împlinitor la partea judecătorească”. În Secțiunea IV intitulată ”Despre advocați”, se prevede că o comisie aleasă de Domn va analiza cererea celui ce dorește să devină avocat și îi va acorda „înscris de la slobozenie de la stăpânire”[228].

La 11 iunie 1838, se înfiinţează pe lângă departamentul Credinţei, în Muntenia, Contenciosul Statului[229].

Iar prin Legea din 17 Aprilie 1861, se instituie pentru prima dată un corp de avocați pe lângă Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice. Legea prevedea că „se înființează un consiliu special de trei avocați eminenți, sub numele de efori”[230]. Consiliul avea obligația de a supraveghea toate procesele publice și avea dreptul de a da dispoziții avocaților publici de districte.

O nouă reglementare, superioară din toate punctele de vedere, inspirată din legislațiile țărilor dezvoltate din Europa, a reprezentat-o „Legea pentru constituirea corpului de avocați din 6 decembrie 1864”[231], adoptată în cadrul reformei legislative înfăptuită sub domina lui Alexandru Ioan Cuza. Legea a fost completată cu „Legea din 9 iunie 1884” și cu Decretul din 29 decembrie 1864, pentru „uniforma magistraților și avocaților”[232].

---

226 Art. 225 din Regulamentul organic al Valahiei din 1 iulie 1831. https://www.academia.edu (Accesat 16.05.2022),

227 Art. 226 din Regulamentul organic al Valahiei din 1 iulie 1831.

228 I. V. Gruia, Baroul românesc, În Enciclopedia României: vol I, cap. VI, 1938, p. 349.

229 I. V. Gruia, Baroul românesc, În Enciclopedia României: vol I, cap. VI, 1938, p. 350

230 *Efor* = membru în Consiliul de conducere al unei eforii. *Eforie* = nume dat unor instituții administrative de utilitate publică sau culturală din trecut, consiliul de conducere al acestor instituţii. www.dictionarroman.ro. (Accesat 16.05.2022).

231 *C. HAMANGIU, Codul general al României, vol. II – Legi uzuale 1860-1900,* Editura Librăriei Leon Alcalay, Bucureşti, 1900, p. 1426 și urm.

232 Decretul din 29 decembrie 1864, pentru „uniforma magistraților și avocaților - suspendat la 7 iunie 1868, pus diu nou în vigoare la 27 iunie 1869; cu modificarea art. 2, dându-se uniformei avocaţilor un caracter facultativ, Prin Legea din 15 februarie 1901, portul acestei uniforme u rămas facultativ pentru un an, până la 1 februarie 1903, pentru că, după puțin timp, să devină obligatorie în baza Legii din 13 februarie 1904; uniforma a fost suprimată la 4 martie 1909. În: *Enciclopedia României*: vol I, cap. VI, 1938, p. 351.

Organizarea Corpului de avocați

Potrivit Legii 1709 din 6 decembrie 1864, referitoare la înființarea Corpului de avocați, se organiza profesia liberală de avocat.

Legea prevedea că: „pot fi avocați cetățenii români, posesori ai unei diplome de studiul Dreptului eliberată la o Universitate din țară sau din străinătate”[233].

Pentru înscrierea în Tabloul avocaților se înainta o cerere Consiliului de disciplină[234] din județul unde dorea să funcționeze. Consiliul era format din decanul baroului și doi consilieri, aceștia fiind aleși de avocați[235]. După aprobarea cererii, avocatul primea „cartea de avocatură” și era înregistrat în Tabloul avocaților județului respectiv, la începutul fiecărui an judiciar. Tabloul avocaților era întocmit de Consiliul de disciplină și era depus la grefele instanțelor, fiind afișat în sălile de judecată.

Avocații aveau libertatea de a pleda înaintea oricărei instanțe judecătorești din țară.

Tabloul avocaților mai cuprindea și numele avocaților stagiari, adică acei care se înscriau pentru prima dată în Corpul avocaților și făceau un stagiu de doi ani de zile. Ca stagiari aveau dreptul să pledeze, să participe la conferințe de stagiu, dar aveau toate obligațiile avocaților definitivi înscriși în tablou.

După terminarea stagiului de doi ani, Consiliul de Disciplină sau Tribunalul hotăra admiterea stagiarului în Tabloul definitiv al avocaţilor. În caz contrar, stagiarul continua încă un an stagiu.

Consiliile de disciplină s-au constituit în București, Iași, precum și în celelalte județe din țară, unde numărul avocaților era de cel puțin 10. În București și Iași, consiliul era format din 7 membri, iar în celelalte județe era format din 3 membri. Dacă numărul avocaților din orașul respectiv era mai mic de 10, atunci Tribunalul îndeplinea atribuțiile Comisiei de disciplină, prin numirea unui avocat care îndeplinea aceste atribuții.

Membrii consiliului și decanii erau aleși pe termen de 2 ani, cu drept de realegere, dintre avocaţii care aveau vârsta de 30 de ani împliniţi şi 3 ani de avocatură.

Consiliile de disciplină aveau următoarele atribuții:

1. formau tabloul și hotărau înscrierea avocaţilor;
2. aplicau legile şi regulamentele Corpului;
3. urmăreau asigurarea intereselor şi onoarea Corpului,
4. aplicau pedepsele disciplinare, cu ajutorul adunării generale a Corpului, în cazurile arătate de lege;

[233] *Art. 1 din Legea nr. 1709 din 06/12/1864.*
[234] *Art. 6 din Legea nr. 1709 din 06/12/1864.*
[235] *Art. 7 din Legea nr. 1709 din 06/12/1864.*

5. contribuiau la întocmirea Regulamentelor speciale ale Corpului;
6. stabileau contribuția avocaților pentru Corp;
7. Ministrul de Justiţie era organul tutelar cu privire la exerciţiul puterii regulamentare a Corpului de avocaţi,
8. Terminologia utilizată de lege pentru ordinul avocaților este aceea de „corpul de advocați”[236].
9. Legea mai prevedea și sancțiunile disciplinare și condițiile de aplicare.

Anexe

Indice de autor

Bibliografie

[236] *Art. 8 din Legea nr. 1709 din 06/12/1864.*